

سر سو

ٻهراڙي جي ترقي ۾ اوهان جو مددگار ادارو

سنڌ رورل سپورٽ آرگنائيزيشن

اهي ماڻهو جيڪي الله تي يقين رکن ٿا ۽ معاشري جي پلائي جا ڪم ڪن ٿا انهن لاءِ انعام آهن. (10:4) (القرآن)

هن شماري ۾.....

- 2 ايڊيٽر پاران
- 3 چيف ايگزيڪيو آفيسر جو پيغام
- 4 ايڪٽنگ چيف آپريٽنگ آفيسر جو پيغام
- 5 سرسو تي هڪ نظر
- 6 روزگار جي واڌاري وارو منصوبو امام علي
- 11 يونين ڪائونسل سطح تائين غربت گهٽايو پروگرام شاهد حسين
- 15 مقامي سهڪاري تنظيم جي جوڙجڪ الطاف حسين
- 17 قدرتي وسيلن جي انتظام ڪاري نثار احمد پناڻ
- 20 سرسو - بروڪ فلاحي پروجيڪٽ نثار احمد
- 22 ڳوٺاڻن سان ڪم ڪيئن ڪجي؟ بخت علي ابڙو
- 26 گهريلو سطح تي سبزين جي پوکائي سليم چن
- 27 تصويري ڏيک
- 31 سنڌ جون بهراڙيون نويد اسحاق ميمڻ
- 33 بزرگن جي مدد وارو پراجيڪٽ ... ڊاڪٽر منصور علي
- 35 انڊيا ۾ ست روزه دستڪاري ميلو .. ٽمينه برڪت علي
- 38 سرسو مڃتا: ميڊيا جي نظر ۾
- 41 سرسو جي سهڪار سان روبينه بلوچ
- 43 صنفي جاڳرتا نياز علي سومرو
- 45 هنر بادشاهه آهي زبير سومرو
- 47 ماڻهو ۽ ماڻهپو نثار احمد
- 49 ايليمينٽري ڪلسٽر اسڪول جو قيام غلام علي
- 51 احساس پروجيڪٽ مقصود ڪولاچي
- 53 حصولات وارو شعبو اميتڪمار
- 55 غريب ماروئڙن کي منظر ڪرڻ سيده نازيه شاه

ايڊيٽر

سيده نازيه شاهه

اسسٽنٽ جنرل مئنيجر MER
سنڌ رورل سڀورت آرگنائيزيشن سکر.

ايڊيٽوريل بورڊ

نثار احمد پناڻ

پروگرام مئنيجر NRM
سنڌ رورل سڀورت آرگنائيزيشن سکر.

رخسانه رياض علي

سينيئر پروگرام مئنيجر G&D
سنڌ رورل سڀورت آرگنائيزيشن سکر.

زبير سومرو

مئنيجر ايڇ.آر
سنڌ رورل سڀورت آرگنائيزيشن سکر.

بخت علي ابڙو

سينيئر پروگرام آفيسر MER
سنڌ رورل سڀورت آرگنائيزيشن سکر.

ايديترياران

سنڌ رورل سپورٽ آرگنائيزيشن جيئن ته اتر سنڌ جي ڏهن (10) ضلعن ۾ ڳوٺاڻن کي فني ۽ هنري سکيا، ترقي فڪري اوسر ۽ مثبت سماجي جوڙجڪ کي ترتيب ڏيڻ لاءِ ڪم ڪري رهي آهي، تنهنڪري ان ڳالهه کان انڪار نه ٿو ڪري سگهجي ته سنڌ جي بهراڙين ۾ اسان جو سماجي تاجي پيٽو تمام گهڻو ناپيد ٿي چڪو آهي ۽ مختلف سببن جي ڪري هتان جو اڪثر عوام غربت جي لڪير کان به هيٺ زندگي گذارڻ تي مجبور آهي. اسان جي ماڻهن وٽ وڏي مقدار ۾ فرادي قوت ته آهي پر سندن وٽ مهارت جي کوٽ آهي. نيڪ خواهشون ۽ تمنائون ته آهن پر معاشي طرح زوال واري ڪيفيت به گڏوگڏ آهي!

جيئن ته سرسو ڳوٺاڻي ترقيءَ جو هڪ اهم ۽ مؤثر پليٽ فارم آهي، جيڪو مقامي وسيلن کي ڪتب آڻيندي مختلف شعبن ۾ پيداواري صلاحيتون وڌائڻ لاءِ ڪم ڪري ٿو. ۽ غريب ڳوٺاڻن جي زندگيءَ کي بهتر، خوشحال بنائڻ ۽ کين غربت مان جان چڏائڻ لاءِ جيڪي ڪجهه هن وقت تائين ڪيو آهي اهو عوام جي سامهون آهي، اسان کي ان ڪيل ڪم جي بهتر ۽ مثبت موت ڳوٺ ڳوٺ، واهڻ وستين مان ملي رهي آهي. ڪابه جدوجهد عوامي شرڪت، عوامي سجاڳي کانسواءِ اڳتي وڌي نه سگهندي آهي ۽ نه ئي قومي اجتماعي مقصد حاصل ٿي سگهندي آهي.

سرسو جو مقصد به اهڙو ئي آهي ته بهراڙي جي غريب ماڻهن کي غربت کان نجات ڏيارجي، کين خوشحال زندگي طرف وٺي وڃڻ جو گس ۽ پيچرو ٻڌائجي، ان ڏس ۾ سندن سهائتا ڪجي ته جيئن هي اڀوجه ۽ گهٽ سمجهه وارا ماروٽڙا، پاڻ کي سمجهي سگهن ۽ پڻ پنهنجي مسئلن کي سمجهندي ان جو مستقل حل ڳولهي وٺن. اسان کي اوسيٽڙو آهي، اوهان جي انهن خطن، تنقيدن، تعريفن ۽ تجويزن جو ته اسان جو ادارو سرسو غريب، بي پهچ ۽ بهراڙيءَ جي ماڻهن کي جيڪا فني لحاظ کان تربيت ۽ جاڳرتا ڏئي رهيو آهي. ننڍن ننڍن ڪاروبارن خاطر فنڊنگ يا معاونت ڪري رهيو آهي. ان جو ڪارج ۽ ڪهڙا اثر پئجي رهيا آهن. اسان ترقي طرف گامزن ٿيل سائين جي ڪنيل وڳڻ کي جلا بخشڻ لاءِ هي اشاعتي سلسلو به هلائيندا پيا اچون ته جيئن هن عمل کي وڌ کان وڌ ماڻهن تائين متعارف ڪرائي سگهجي. اسان جي هن اشاعتي سلسلي جو مقصد سنڌ جي بهراڙين جي ترقي واري عمل ۾ حصو وٺڻ لاءِ اتان جي ماڻهن کي راغب ڪرڻ پڻ آهي. سرسو سڀني جي تعاون جو شڪرگذار پڻ رهندو

هميشه سکيا هجو.

سيده نازيه شاهه

پيغام

سنڌ جي آباديءَ جو گهڻو حصو بهراڙين تي مشتمل آهي. جتي ترقياتي ڪمن، صحت ۽ تعليم جون سهولتون ميسر ڪونه آهن. بهراڙين ۾ زندگيءَ جو معيارُ انتهائي هيٺ آهي. مسڪين ماروئڙا غربت ۽ بدحاليءَ جي حالت ۾ زندگي گهارين پيا. بيروزگاري ۽ بنيادي سهولتن جي اٿاڻ ماڻهن جي زندگيءَ کي انتهائي ڏکيو بڻائي ڇڏيو آهي. اهڙي صورتحال ۾ سرسو سنڌ جي مختلف ضلعن ۾ ڳوٺاڻن جي پلائي ۽ بهبود لاءِ ڏينهن رات جاکوڙي رهي آهي. سرسو جي اٿتڪ محنتن ۽ پاڻ اڀرڻ واري جذبي جي نتيجي ۾ خوشحاليءَ جي خواب کي ساڀيان جو روپ مليو آهي.

هڪ خوشحال ۽ پاڻ پري سنڌ جو خواب اسان جي اکين جي سونهن آهي جنهن کي حقيقت جو رُوپ وٺرائڻ لاءِ ”سرسو“ جا ڪارڪن ڏينهن رات محنت ڪري رهيا آهن.

جيئن ته سنڌ جي پنٿي پيل علائقن جي ماڻهن منجهه سجاڳي ۽ شعور پيدا ڪرڻ ۽ گڏوگڏ انهن جي لاءِ خوشحال زندگيءَ جا رستا هموار ڪرڻ ۾ غيرسرڪاري ادارن جو وڏو هٿ رهيو آهي. انهيءَ سلسلي ۾ وري جڏهن سرسو جي ڪردار جي پيٽ ڪجي ته هي باوقار ادارو هميشه منفرد حيثيت ماڻيندي نظر ايندو آهي. سونهاري سنڌ جي ڏهن ضلعن جي بهراڙين ۾ تعليم، صحت، انشورنس، مال مويشي، فني ترقي ۽ تعميرات، ننڍي پئماني تي قرض ۽ بين شعبن ۾ سرسو جيڪو ڳاڻ ڳڻو ڪردار ادا ڪيو آهي اهو ڪنهن به روايتي تعارف يا تعريف جو محتاج ڪونه آهي.

اسان جي ڏينهن رات اها ڀرپور ڪوشش آهي ته، اسان سنڌ جي ڳوٺن جي بنيادي مسئلن جهڙوڪ غربت، زراعت، مال مويشي، تعليم، صحت، پاڻي ۽ بين ڪوڙ سارن ننڍن وڏن مسئلن کي حل ڪرڻ ۽ مستقل ۽ پائدار ترقيءَ جي عمل کي يقيني بڻايون. ان ڳالهه ۾ ڪوبه شڪ نه آهي ته اسان جنهن مقصد لاءِ ميدان ۾ لٿل آهيون، اهو ڪو آسان يا ڀارڻو ڪم نه آهي. اسان ان راهه جي سمورين اوڻاين کي پليڪار ڪيو آهي، ان عزم سان ته اهي اوڻايون اسان لاءِ مشعل راهه بڻبيون.

سات سلامت

ناهيد شاهه دراني

چيف ايگزيڪيو آفيسر

سرسو سڪهر

پيغام

سنڌ رورل سپورٽ آرگنائيزيشن غربت گهٽايو پروگرام جي اصولن تي هلندي اتر سنڌ جي ڏهن ضلعن سکر، خيرپور، نوشهروفيروز، گهوٽڪي، شڪارپور، لاڙڪاڻو، جيڪب آباد، ڪشمور ايٽ ڪنڌڪوٽ، بينظيرآباد ۽ قمبر ايٽ شهدادڪوٽ جي پهراڙين ۾ ڏينهن رات ماڻهن جي پلائيءَ لاءِ ڪم ۾ رڌل آهي ۽ غربت گهٽايو فلسفي جي بنيادي اصولن ۽ پنهنجي وسيع تر پروگرام جي ذريعي قابل ذڪر ڪاميابيون ماڻيون آهن. اسان کي فخر آهي ته اسان سنڌ رورل سپورٽ آرگنائيزيشن جي پليٽ فارم تان سنڌ جي پهراڙين کي معاشي ۽ سماجي طور بهتر ۽ طاقتور بڻائي ترقيءَ جي راهه تي آڻڻ لاءِ جاکوڙيون پيا. اسان جا سمورا پنڌ، عمل جي انهن پيچرن تي آهن جتي ترقيءَ جون منزلون ڪنهن چٽي روشن صبح جيان اسانجي انتظار ۾ آهن.

جيئن ته اسان جي ڪيل جدوجهد سنڌ جي پهراڙين جي ماڻهن جي سهڪار سان عوام آڏو آهي ۽ انهن جا ڪوڙسارا مثبت اثر اهو ثابت ڪن ٿا، ته اسان جو مستقبل روشن آهي. سنڌ جي پهراڙين جا مسئلا ڪو هڪ طرفا ڪونه آهن ۽ نه ئي ڪي نوان آهن، انهن سمورن مسئلن جو علاج ممڪن آهي پر وقت ۽ مستقل مزاجي بنيادي شرط آهي.

ان ڳالهه ۾ ڪوبه شڪ نه آهي ته اسان کي هڪ منظم ۽ مهذب سماج جوڙڻ لاءِ جديد طرز ۽ گهڻ رخي جدوجهد ڪرڻ جي ضرورت آهي. اهڙي مسلسل جدوجهد جيڪا اجتماعي نموني ڪئي وڃي ۽ ڊيرپا اثر ڏيکاري. انهيءَ سلسلي ۾ سرسو جا ساٿي ڪيترين ئي ٻين سماجڪ تنظيمن سان گڏجي ميدانِ عمل ۾ جاکوڙين پيا. اسان کي ان ڳالهه جو فخر آهي ته سرسو غربت خلاف جنگ ۾ ڪافي ڪاميابيون ماڻيون آهن ۽ غريب ماڻهن کي گهر، تعليم، صحت، انشورنس، رستا، زراعت ۽ مال مويشي بابت ترقي ڏيارڻ ۾ پڻ ڪاميابيون ماڻيون آهن. آءُ پهراڙين ۾ رهندڙ غريب ماروٽڙن کي اها گذارش ڪندس ته هو قدم وڌائي سرسو سان ڪلهوڪلهي ۾ ملائي هلن ته جيئن منزل طرف وڪ وڌائڻ ۾ آساني پيدا ٿئي، ترقي جو عمل تيز ٿئي ۽ خوشحال زندگي کي حاصل ڪرڻ وارو خواب، پڻ ساڻيان ماڻي.

سانئيم سدائين ڪرين مٿي سنڌ سُڪار،
دوست منا دلدار عالم سڀ آباد ڪرين.

محمد ڏتل ڪلهوڙو

ايڪٽنگ چيف آپريٽنگ آفيسر
سرسو سکر

سرسو تي هڪ نظر

سنڌ رورل سپورٽ آرگنائيزيشن هن وقت سنڌ صوبي جي ڏهن ضلعن (سکر، خيرپور، گهوٽڪي، شڪارپور، جيڪب آباد، ڪشمور-ڪنڌڪوٽ، قمبر-شھدادڪوٽ، نوشهروفيروز، لاڙڪاڻو ۽ نوابشاھ جي 389 يونين ڪائونسلن ۾ ڪري رهي آهي ۽ انهن ۾ يونٽ آفيسون پڻ ڪوليون ويون آهن. سرسو جي سوشل موبلائيزيشن (سماجي تحريڪ) واري شعبي ڊسمبر 2013ع تائين ٽوٽل 37065 ڳوٺاڻيون تنظيمون ۽ 90 لوڪل سپورٽ آرگنائيزيشن جوڙايون آهن. جنهن ۾ 34682 مردن جون ۽ 2383 عورتن جون تنظيمون شامل آهن. هن شعبي جا سوشل آرگنائيز (سماج سڌارڪ) هر وقت تنظيمن جي ميٽنگ ۽ اجلاس ۾ شريڪ ٿي پاڻي پائيواري جو درس ڏيندا آهن ۽ سماجي چرچ ذريعي انهن جي شعور کي بيدار ڪندي جاڳرتا ڏيندا رهندا آهن.

آڪٽوبر 2013ع کان سرسو جي قائدانه صلاحيتن جي عيوض غريب عورتن کي هنر، سلائي ڪٽهائي ڪرت ۽ ڪاروبار کي وڌائڻ لاءِ جٽادار منصوبه بندي جي رٿا جوڙي وئي ته جيئن عورتن جي پورهئي کي ملڪي ۽ عالمي سطح تي پذيرائي ملي ۽ اهڙي مڃتا عيوض سندن ڪاروبار کي هٿي ڏياريندي انهن جي آمدني ۾ اضافو ڪري سگهجي. مضبوط قيادت ان امر کي به يقيني بڻايو آهي ته جيڪب آباد ۽ ٻين ضلعن ۾ ڏنل ننڍڙن ۽ بنا وياج قرضن کي عورتن جي گروپن جي شڪل ۾ گردش ۾ آندو ويو ته جيئن ايڪي ٻڌي واري وهنوار کي پروان چڙهائيندي گڏيل حصيداري جي بنيادن تي مڇي جا تلاءَ، اٽي جون چڪيون، مال پالڻ واري ڪرت ۽ سبزين جي نئين پنڌاوار واري منصوبن کي اپنائيندي پنهنجي آمدني ۾ اضافو ڪري سگهن. ان سان ڳوٺن ۾ نواڻ سميت ڪاروباري منصوبن جي اچڻ ڪري ڳوٺاڻيون غريب عورتون ڪاروباري ڌارا ۾ شامل ٿي سگهنديون.

انهيءَ سلسلي ۾ سرسو جي انساني وسيلن جي ترقي واري شعبو ڳوٺاڻين تنظيمن کي مختلف تربيتون ڪرائيندو رهندو آهي. جنهن ۾ تنظيمن جي انتظامي صلاحيتن کي وڌائڻ جون تربيتون، زراعت، مال ۾ ٿيندڙ نقصان کي گهٽائڻ ۽ پنهنجي اپت وڌائڻ ۽ ان سان گڏ هنري سکيا لاءِ مختلف قسم جون تربيتون شامل آهن.

سرسو جي ترقياتي اسڪيمن جي شعبي مختلف قسمن جون 39559 اسڪيمن مڪمل ڪيون آهن. جنهن ۾ ٽيوب ويل، پيٽ جي صاف پاڻي جون اسڪيمن، گندي پاڻي جي نيڪال جون اسڪيمن، پڪيون گهٽيون، سرن وارا روڊ، واٽر ڪورس، اسڪول جون عمارتون ۽ ننڍيون پليون وغيره شامل آهن. جنهن ۾ ڳوٺاڻن پنهنجو حصو ڏيئي مالڪي جو ثبوت ڏنو آهي.

سرسو ننڍڙن قرضن جي مد ۾ هن وقت تائين 4,411,628,573 قرض ڏنو ويو آهي ۽ آدم جي انشورنس ڪمپني ۽ سرسو ڳوٺاڻن کي صحت جون سهولتون فراهم ڪري رهي آهي ۽ هن وقت تائين 264,020 ماڻهن جي مفت انشورنس ڪرائي وئي آهي.

تعليم واري شعبي جي اهميت کي سمجهندي گورنمينٽ جي 102 اسڪولن کي بهتر بڻائي انهن ۾ استادن ۽ شاگردن جي حاضري کي يقيني بڻايو ويو آهي. انهيءَ کان علاوه 3 ڪلسٽر اسڪول پڻ کوليا ويا آهن جنهن کي مڪمل طور ڊيڪوريٽ ڪري استاد پڻ ڀرتي ڪيا ويا آهن.

گگدامن جي سارسنپال لاءِ هن مهل تائين چئن ضلعن ۾ 50 گروپس پڻ جوڙيا ويا آهن.

تنظيمن جي سرسو کي پرپور موٽ ملي آهي، انهيءَ سبب ڪري ئي اڄ سرسو پنهنجي ڪم کي آسانيءَ سان وڌائي رهي آهي.

سرسو هر ضلعي ۾ پنهنجون آفيسون پڻ ڪوليون آهن ۽ انشاءَ الله اهي آفيسون سرسو جي تنظيمن کي وڌيڪ فعال ۽ حڪومتي ۽ ٻين ادارن سان رابطي کي وڌيڪ مضبوط ڪنديون. ته جيئن پهراڙي جو غريب ماڻهو غربت جهڙي بيماري مان نجات حاصل ڪندي خوشحال زندگي طرف وڪ وجهي سگهي جيڪو سرسو جو مشن، عزم ۽ خواب پڻ آهي، شال اهو خواب ساڀيان ماڻي.

روزگار جي واڌاري وارو منصوبو (LEP)

گهوٽڪي ضلعي جي غريب خاندانن لاءِ نئين اميد

امام علي ڏيڻو

بھراڙي جا اڀوجھ ۽ منجھيل ماڻھو جيڪي هميشه غربت جي ڌڻ مان نڪرڻ لاءِ واجھائيندا رھن ٿا، تن لاءِ سنڌ رورل سڀورٽ آرگنائيزيشن (سرسو) هڪ اهڙي آرگنائيزيشن آھي جيڪا انھن لاءِ ڪنھن مسيحا کان گھٽ نه آھي. سرسو، پاڪستان پاورٽي ايليويشن فنڊ (PPAF) جي سھڪار ۽ رٿا بندي سان هڪ منصوبو شروع ڪيو آھي، جنھن تي عمل ڪندي غريب گھراڻا پنھنجي ماھوار آمدن ۾ اضافي لاءِ مختلف روزگار جا وسيلو گولھي سگھندا. هي منصوبو ضلعي گھوٽڪي جي تعلقي گھوٽڪي ۽ خانپور ۾

شروع ڪيو ويو آھي. هن پروجيڪٽ هيٺ غريب گھراڻا جن جي معاشي حالت بابت ڪيل سروي موجب اسڪور 0 کان 18 آھي، اھي غربت جي لڪير کان هيٺ زندگي گذاريندڙ آھن، اھي ئي هن پروجيڪٽ مان اصل فائدو حاصل ڪري سگھندا. جڏهن ته 0 کان 18 اسڪور رکندڙ گھراڻا مختلف تربيتون وٺندي خوشحال زندگي طرف وڪ وڌائي سگھندا.

0 کان 11 اسڪور حاصل ڪندڙ گھراڻا.

هي گھراڻا قابل رحم غريب گھراڻا يعني Ultra Poor سڏجن ٿا، جيڪي معاشي طور تي سماج جي آخري طبقي واري حيثيت رکن ٿا ۽ انتهائي مشڪل زندگي گھارين ٿا، انھن گھراڻن وٽ ڪي به مالي اثاڻا نه ٿا هجن جيئن مينهن، ڍڳي، پڪري، موٽر سائيڪل، ٽي. وي ۽ فرج وغيره. مٿي ذڪر ڪيل پروجيڪٽ هيٺ اثاڻن جي ورھاست ۾ هنن گھراڻن جو سڀ کان پھريون ۽ بنيادي حق هجي ٿو.

12 کان 18 درجہ حاصل ڪندڙ گھراڻا.

هنن گھراڻن جي سماجي ۽ معاشي حالت به انتهائي ڳڻتي جوڳي هجي ٿي. هنن وٽ به ڪمائي جو ڪو بهتر وسيلو نه ٿو هجي. هي گھراڻا روز آڻن ۽ روز چاڙھڻ واري ڪار هيٺ زندگي گذارين ٿا. هنن گھراڻن کي ”Vulnerable Poor“ سڏيو وڃي ٿو.

مٿي ذڪر ڪيل پروجيڪٽ هيٺ صرف تمام گھڻا غريب (Ultra Poor) ۽ قابل رحم غريب (Vulnerable Poor) خاندانن کي پروجيڪٽ جو حصيدار قرار ڏنو ويو آھي. البتہ ٽريننگ وغيره جي حاصلات لاءِ 0 کان 23 اسڪور حاصل ڪندڙ خاندانن کي به شامل ڪري سگھجي ٿو.

LEP پروجيڪٽ ضلعي گھوٽڪي جي ٻن تعلقن (گھوٽڪي ۽ خانپور) جي 6 يونين ڪائونسلن علي

باغ، پيرڙي، باگو ڊهو، خانپور، لوهي ۽ پيٽور ۾ هلي رهيو آهي. ذڪر ڪيل سروري موجب خاندان جي معاشي حالت بابت تفصيلي چارٽ هيٺ ڏجي ٿو.

يونين ڪائونسل سطح تي پاورٽي اسڪور ڪارڊ

نمبر	ضلعو	تعلقو	يونين ڪائونسل	خاندان جي غربت جي شرح				ٽوٽل گھراڻا
				11-0	18-12	23-19	100-24	
1	گھوٽڪي	گھوٽڪي	پيرڙي	332	568	497	1,717	3,114
2		گھوٽڪي	علي باغ	673	906	659	1,622	3,860
3		گھوٽڪي	باگو ڊهو	620	928	644	1,374	3,566
4		خانڳڙھ	پيٽور	1,045	1,088	1,034	1,778	4,945
5		خانڳڙھ	لوهي	885	833	837	1,079	3,634
6		خانڳڙھ	خانڳڙھ	1,335	1,157	1,053	1,931	5,476
		گڏيل ٽوٽل		4,890	5,480	4,724	9,501	24,595

LEP پروجيڪٽ جا مکيه هيٺيان جزا / حصا آهن.

(1) اثاثن جي روهاست / منتقلي Assets Transferring

هي پروجيڪٽ جو سڀ کان اهم حصو آهي جنهن جو بنيادي مقصد غريب گھراڻن جا اثاثن / ملڪيت وڌائڻ آهي. سڀ کان انتهائي غريب گھراڻا جن جو اسڪور 0 کان 18 آهي. انهن گھراڻن جي نشاندهي ڪرڻ ڪئي ويندي آهي، جن وٽ پهريان ڪو به اثاثن يا ملڪيت موجود نه آهي. ان کانپوءِ ان گھراڻي جي مرضي موجب اثاثن خريد ڪري ڏيڻ ۾ مالي سهڪار ڪيو وڃي ٿو، ته جيئن اهي خاندان گھربل اثاثن حاصل ڪري پنهنجي آمدني لاءِ ڪو مستقل ذريعو بنائي سگھن.

موجب اثاثن خريد ڪري ڏيڻ ۾ مالي سهڪار ڪيو وڃي ٿو، ته جيئن اهي خاندان گھربل اثاثن حاصل ڪري پنهنجي آمدني لاءِ ڪو مستقل ذريعو بنائي سگھن.

اثاثن حاصل ڪرڻ جو لاءِ شرط: Condition for Assets Beneficiary

اثاثن حاصل ڪرڻ لاءِ پروجيڪٽ موجب هيٺيان بينادي شرط مقرر ڪيا ويا آهن.

- اثاثن حاصل ڪندڙ خاندان جو غربت جي خاتمي لاءِ ڪيل سروري موجب اسڪور 0 کان 18 هجي.
 - اثاثن حاصل ڪندڙ ڪنهن به گوناڻي تنظيم جو ميمبر هجي.
 - اثاثن حاصل ڪندڙ لاءِ لازم آهي ته ان جو تعلق مٿي ذڪر ڪيل ڪنهن به يونين ڪائونسل سان هوندو.
 - اثاثن حاصل ڪرڻ لاءِ شناختي ڪارڊ جو هجڻ لازمي آهي.
 - اثاثن حاصل ڪندڙ پهريان سرسو کان قرض جو باقيدار نه هوندو.
 - اثاثن حاصل ڪندڙ خاندان جو 'LIP' فارم مڪمل هجڻ لازمي آهي.
 - اثاثن حاصل ڪرڻ کان پهريان گھربل تربيتي ڪورس ڪرڻ لازمي آهي.
- ياد رهي ته فقط ذڪر ڪيل شرطن تي پورو لهندڙ خاندانن کي ئي اثاثن منتقل ڪري سگھجن ٿا.

اثاثن منتقل ڪرڻ جو طريقو ڪار:

- سرسو عملدار 0 کان 18 اسڪور وارن خاندانن جي لسٽ ڪڍي ڳوٺن ۾ گڏجاڻيون ڪندو.

- تنظيم جي گڏجاڻين ۾ اهل خاندانن جي نشاندهي ڪندو، جنهن لاءِ تنظيم قرارداد منظور ڪندي.
- تنظيم جانور يا دوڪان جي حاصلات لاءِ هڪ ڪاميٽي تشڪيل ڏيندي، جيڪا جانور جي خريداري يا دوڪان جي لاءِ گهريل سامان جي خريداري ۾ ان خاندان جي مدد ڪندي.
- دوڪان جي سامان يا جانور جي خريداريءَ لاءِ ڪاميٽي ڪوتيشن حاصل ڪندي. ٽن ڪوتيشن جي جامع تفصيل (Comparative Statement) ٺاهي ويندي، جنهن موجب تنظيم گهٽ اگهه واري کان خريداري لاءِ اداري کي لڪندي.
- اداري پاران ڪيس جي مڪمل نشاندهي ۽ معائني ڪانپوءِ گهٽ اگهه واري واپاري کي حتمي تشڪيل ڏيندي، گهريل رقم جو چيڪ تيار ڪيو ويندو.
- لاڳاپيل LO چيڪ کڻي، ان خاندان کي پهچائيندو ۽ رقم جي منتقلي جي تصديق لاءِ ثبوت طور خريد ڪيل جانور يا دوڪان سان گڏ فوٽو ڪڍي، اداري وٽ جمع ڪرائڻ جو پابند هوندو.
- خريد ڪيل جانور ۽ ڪوليل دوڪان وغيره جي مسلسل پوڻواري ڪندو ته جيئن ان جي اثاثي جي جاچ پڙتا ٿيندي رهي.

اداري پاران هن وقت تائين ڏنل اثائن جا تفصيل
اداري پاران هن وقت تائين غريب گهراڻن کي ڏنل اثائن جا تفصيل هيٺئين ريت آهن.

نمبر	ضلعو	تعلقو	يونين ڪائونسل	مال مویشي	انٽرپرائيز	ٽوٽل
1	گهوٽڪي	گهوٽڪي	علي باغ	286	46	332
2		گهوٽڪي	باگو ڍهو	240	20	260
3		گهوٽڪي	پيرڙي	154	28	182
4		خانڳڙھ	پيٽور	135	23	158
5		خانڳڙھ	خانڳڙھ	72	16	88
6		خانڳڙھ	لوهي	73	9	82
		گڏيل ٽوٽل		960	142	1102

تربيتون :

ذڪر ڪيل غريب گهراڻن جي فردن کي مختلف هنري سکيا ڏيڻ پڻ هن اداري جو هڪ اهم مقصد آهي، جنهن هيٺ مال متاع جي سارسنيال، جديد طريقن سان زرعي پوک متعلق تربيتي ڪورس ۽ ورڪشاپ ڪرائڻ.

ان کان علاوه هنري سکيا جهڙوڪ: سلائي، برٽ ۽ ڪڙهائي جا ڪورس ڪرائڻ، وڍڪو هنر، ويلڊنگ جا ڪورس، ڪمپيوٽر جا بنيادي ڪورس، موٽر سائيڪل ۽ موبائيل جا مرمتي ڪورس وغيره پڻ ڪرايا وڃن ٿا. جڏهن ته هن مهيني يعني جنوري 2014ع کان ضلعي گهوٽڪي ۾ موجود انڊسٽريز ۽ آئل فيلڊس کي نظر ۾ رکندي چار نوان ڪورس ڪرائڻ جي رٿابندي ڪئي وئي آهي. جنهن ۾ Rigger Operator, excavator machine operator, crane operator, loader operator جهڙا ڪورس شامل آهن. ان کان علاوه سنڌ جي تاريخ ۾ پهريون ڀيرو مال مویشي جي هٿ وارو ميلاپ متعلق جديد ڪورس Artificial Insemination (A I) ڪرائڻ لاءِ ضلعي گهوٽڪي جي مختلف

علائقن مان 25 نوجوانن کي لاهور جي نامياري اداري ”Ripha Veterinary College“ ۾ هڪ مهيني جي ڪورس تي موڪليو ويو آهي. ان کان علاوه سرسو پاران سکر کان ويندي حيدرآباد ۽ ڪراچيءَ جي چونڊ ادارن سان سهڪاري عمل پڻ جاري آهي ته جيئن وڌ کان وڌ مارڪيٽ ۾ گهريل هنري سڪيا لاءِ ضلعي گهوٽڪي جي نوجوانن ڇوڪرن ۽ ڇوڪرين کي ڪورسز لاءِ ڏورانهن شهرن ڏانهن موڪلي سگهجي.

LEP پروجيڪٽ هيٺ هن تائين ڪرايل تربيتي ڪورسز جا تفصيل هيٺ ڏجن ٿا

يونين ڪائونسل سطح تي ڪرايل تربيتن جا تفصيل

نمبر	يونين ڪائونسل	ايگريڪلچر	ووڪيشنل	مال مويشي	CIGs	انٽرپرائيز	يونين ڪائونسل سطح تي ٽوٽل
1	علي باغ	700	420	518	104	152	1894
2	باگو ڊهو	676	257	278	68	77	1356
3	پيرڙي	249	663	268	156	39	1375
4	پيٽور	0	62	385	0	25	472
5	خانڳڙھ	0	55	112	0	23	190
6	لوهي	0	22	189	0	9	220
	ٽوٽل	1625	1479	1750	328	325	5507

Community Livelihood Fund (CLF) (3)

هي فنڊ LEP جو هڪ ٻيو اهم حصو آهي، جنهن جو بنيادي مقصد غريب خاندانن تائين ننڍن قرضن جي صورت ۾ رقم پهچائڻ آهي. هن فنڊ جو مقصد هر يونين ڪائونسل ۾ موجود Local Support Organization (LSO) جي ذريعي ڳوٺاڻي تنظيمن جي غريب ميمبرن کي آسان طريقي سان ننڍن قرضن تائين رسائي ڏيڻ آهي ته جيئن اهي اهڙي

رقم مان پنهنجي ماهور آمدن وڌائي سگهن. هن فنڊ ذريعي رقم / قرض حاصل ڪرڻ لاءِ ڳوٺ سطح تي Common Invest Groups (CIGs) ٺاهيا ويا آهن. جن ۾ ڳوٺ ۾ هڪ جهڙا ڪاروباري مفاد رکندڙ مرد ۽ عورتن جا گروپ شامل آهن، جيڪي پنهنجي ڪاروبار کي مارڪيٽ تائين رسائي ڏئي ان ۾ واڌارو ڪرڻ جا منصوبا ٺاهي رهيا آهن. اهڙن ڪاروباري منصوبن جا LSOs جائزو وٺي رهيون آهن ۽ اهل گروپن يا انفرادي ميمبرن کي قرض ڏيڻ لاءِ پاليسي موجب رٿابندي ڪري رهيون آهن.

CLF جون خوبيون

- CLF جي ڪل رقم 6 ملين روپيا آهي، جنهن جو 15% ان جي آپريشن تي خرچ ڪيو ويندو ۽ باقي رقم 6 يونين ڪائونسلن جي 6 LSOs ۾ برابري جي بنياد تي منتقل ڪئي ويندي.
- هر LSO سوشل ويلفيئر ڊپارٽمينٽ وٽ رجسٽرڊ هوندي ۽ انجو بينڪ اڪائونٽ پڻ هوندو.

آرگنائيزيشن ۽ لوڪل سپورٽ آرگنائيزيشن ۾ شامل ڪري هڪ متحرڪ ڌارا جو حصو بڻائيندا آهيون. سماجي تحرڪ وارو تصور ئي اهو واحد ذريعو آهي، جيڪو هڪ گهراڻي جي سطح تي ئي ڪم ڪري ٿو. غريب ۽ غريب کان غريب تر ماڻهوءَ جي غربت مان تيسٽائين جان نه ٿي ڇڏائي سگهجي جيستائين ترقيءَ جي ڌارا کي ان جي گهر جي سطح تائين لاڳو نه ٿو ڪجي ۽ جيستائين اهو غريب ماڻهو خود غربت گهٽائڻ واري ڌارا جو حصو نه ٿو ٿئي.

ڳوناڻي غربت کي هڪ مجموعي ۽ مڪمل سوچ/ پروگرام تحت گهٽائي سگهجي. غربت ۾ گهٽتائي آڻڻ سان گڏوگڏ ڳوٺن اندر غربت جي چنبي ۾ قاتل ماڻهن کي سماجي طور تي بهتر ٿيڻ وارن بين رخن جهڙوڪ: صحت، تعليم جهڙن اهم پهلوئن تي پڻ سهڪاري ڪردار ادا ڪندو. انهيءَ ۾ ننڍي سطح تي صحت جي انشورنس پڻ شامل آهي ڇو ته هڪ غريب ماڻهوءَ کي صحت جي مدد ۾ تمام وڏن مسئلن سان منهن ڏيڻو پوي ٿو، جنهن جي ڪري هڪ غريب! غربت کان به هيٺ واري لڪير جو شڪار ٿي وڃي ٿو. انهيءَ کان علاوه سڪيا ذريعي ڪميونٽي جي ماڻهن کي

ان لاءِ پڻ تيار ڪيو ويندو ته هو پنهنجي زندگي لاءِ مائڪرو فنڊس جو صحيح استعمال ڪن ۽ پنهنجا اثاڻا ٺاهن، ڇو ته ڳوٺن اندر غربت جي پٺيان اهو پڻ هڪ تمام وڏو ۽ اهم مسئلو آهي.

هن پراجيڪٽ تحت ان ڳالهه کي پڻ يقيني بڻايو ويندو ته هڪ ڳوٺ اندر موجود غريب گهراڻي يا غريبن جا حڪومتي ادارن، بين خدمتون فراهم ڪندڙ حڪومتي ادارن يا سماجي طور تي حڪومت طرفان تحفظ فراهم ڪندڙ ادارن جي وچ ۾ هڪ رابطو پيدا ٿئي.

هن پراجيڪٽ ذريعي سماجي تحرڪ واري تصور تحت ماڻهن کي سماجي جاڳرتا فراهم ڪري آمدني وڌائڻ لاءِ گرانٽس فراهم ڪيون وينديون، ڳوناڻين تنظيمن جي ذريعي ڪميونٽي انويسٽمينٽ فنڊ منجهان غريب عورتن ۽ مردن کي ننڍا قرض فراهم ڪيا ويندا ته جيئن هو پنهنجا معاشي مسئلا حل ڪري سگهن ۽ پنهنجون معاشي حالتون سڌاري سگهن. ان کان علاوه هر غريب گهراڻي منجهان هڪ فرد کي هنري تربيت پڻ ڏني ويندي ته، جيئن ان غريب گهراڻي جو اهو فرد ان لائق بڻجي جو هو ڪنهن روزگار سان لڳي يا ڪنهن انٽرپرائيز سان گڏ ملي ڪم ڪري ته جيئن هو پنهنجي گهر جي ڪفالت ڪري سگهي.

سماجي تحرڪ جي تصور تحت غريب ماڻهن سان ڪم ڪندي انهن جي صلاحيتن کي بهتر ڪري انهن جي لاءِ ٽي ڪتب آندو وڃي ٿو. جيڪڏهن هڪ اثرائتي ۽ جتادار طريقي سان غربت کي گهٽ ۽ ختم ڪرڻو آهي ته پوءِ هر

هڪ غريب فرد کي هڪ متحرڪ ساٿي جي روپ ۾ سڃاڻي ۽ تيار ڪري ان کي ترقيءَ واري ڌاري ۾ آڻڻ جون ڪوششون ڪرڻيون پونديون ۽ ان کانپوءِ ئي ڪا وڏي سماجي تبديلي اچي سگهي ٿي. منظر سماجي تنظيمن کي رهنمائي ڏئي ۽ انهن جي صلاحيتن کي اجاري ترجيحي بنيادن تي وڌي ۽ ننڍي پئماني تي آمدني وڌائڻ جون سرگرميون ڪري سگهجن ٿيون. ۽ پوءِ منظر انداز سان اهڙيون پيشقدميون ڪئي سگهجن ٿيون جن سان غربت کي گهٽائي سگهجي.

صلاحيتن ۾ واڌارو **Capacity Building**: ڪميونٽي يا ڳوٺاڻي تنظيمن ۾ صلاحيتن جو واڌارو هميشه هڪ اهم ۽ ڏکيو ڪم رهيو آهي، انهيءَ ڪري سموري توجهه ڪميونٽي ۽ ڳوٺاڻي تنظيمن جي تربيت تي رهي ته جيئن هيٺين سطح تي ڪم ڪندڙ تنظيمون ان قابل بڻجي پون جو هو پنهنجو پاڻ ۽ آزادانه بنيادن تي رٿابنديون ۽ منصوبه بنديون ڪري سگهن، پنهنجن وسيلن ۾ اضافو ڪري سگهن ۽ پنهنجين ضرورتن کي آڏو رکندي پنهنجي مدد پاڻ تحت هر گهر ۽ هر ڳوٺ جي سطح تي پنهنجن تنظيمي ادارن اندر گڏجاڻيون، ڪچهريون، ڳالهه ٻولهه، بحث مباحثا ۽ ورڪشاپ منعقد ڪري سگهن ۽ اهڙيون سرگرميون ڪن جنهن سان غربت جو خاتمو ٿئي. انساني وسيلن جي ترقي جي هڪ اهم جز جي حوالي سان COs, VOs ۽ LSOs جي عهديدارن جون وڏي پئماني تي تربيتون منعقد ڪيون ويون. ڇو ته هيٺين سطح تي CO هڪ اهڙي طاقتور تنظيم آهي جنهن جي وسيلي اهڙا مضبوط ماڻهو چونڊي سگهجن ٿا جن جي ذريعي Poverty Score Card کي استعمال ڪندي هر گهر جي حاصل ڪيل بينڊ جي بنياد تي هر گهراڻي جي سطح تي پيشقدميون وٺي سگهجن ٿيون ۽ هر هڪ CO جي ذميدار فردن جي تربيت ڪري انهن جي صلاحيتن ۾ اضافو ڪرڻ انتهائي ضروري هو ته جيئن هر CO مڪمل طور تي متحرڪ سماجي ترقيءَ ۾ پنهنجو هڪ اهم ۽ بنيادي ڪردار ادا ڪري سگهي. اهو

سمورو ڪم تيسٽائين سرانجام نه ڏئي سگهجي ها جيستائين عوامي خدمتن جي مؤثر فراهمي ۽ انهن جي مانيٽرنگ جي ڪم جو هڪ منظم نظام نه جڙي سگهي ها. انهيءَ ڪري جيڪب آباد ضلعي جي 10103 Cos, 8271 VOs ۽ 46 LSOs جي ذميدار فردن انتظام ڪاري Management، CIF جي مانيٽرنگ، قرض جي صحيح استعمال ۽ رڪارڊ ٺاهڻ جي مدد ۾ تربيت ڪئي وئي.

آمدني ۾ اضافي جي گرانٽ (IGG) Income Generating Grant: جن ماڻهن غربت واري ڪارڊ Poverty Score Card ۾ (0-11 Band) اسڪور ڪيو آهي، اهي غريب کان غريب تر جي درجي ۾ شامل ٿين ٿا ۽ انهن ۾ بيواهه عورتون ۽ معذوري واري زندگي گذاريندڙ ماڻهو پڻ شامل آهن. آمدني ۾ اضافي جي گرانٽ (IGG) ڏيڻ جو بنيادي مقصد اهو آهي ته ٻهراڙين ۾ رهندڙ ماڻهو ان قابل بڻجن جو هو پالتو مال يا زراعت جي مدد ۾ مختلف شيون خريد ڪري سگهن. اهڙين سرگرمين سان گرانٽ جي صحيح ۽ پيداواري استعمال جي پڪ ٿئي ٿي ۽ آمدني ۾ اضافي جي گرانٽ (IGG) وڌندڙن مان ڪيترائي ماڻهو ان لائق بڻجي ويا جو انهن (CIF) جو قرضو ورتو، جنهن مان معلوم ٿئي ٿو ته اهي غريب کان غريب تر واري صورتحال يعني (0-11 Band) ڪنيل اسڪور واري صورتحال مان آڃا ٿي ويندا ۽ هاڻ

غريب کان غريب تر واري صورتحال يعني (0-11 Band) ڪنيل اسڪور واري صورتحال مان آڃا ٿي ويندا ۽ هاڻ

هو ان کان هڪ قدم اڳتي بڻي درجي ۾ شامل ٿي ويندا. انهيءَ صورتحال کي مدنظر رکندي جيڪب آباد ضلعي ۾ 1361 فائڊو حاصل ڪندڙن کي آمدني ۾ اضافي جي گرانٽ IGG ڏني وئي.

ڪميونٽي انويسٽمينٽ فنڊ Community Investment Fund: سڀ کان وڌيڪ جيڪو اهم ڪم سرانجام ڏنو ويو اهو هو ڪميونٽي سطح تي هڪ اهڙي فنڊ جو بنياد وجهڻ جنهن سان ان فنڊ جو ڳوٺاڻي سطح تي بار بار استعمال ڪيو وڃي ۽ ان کي ڪميونٽي سطح تي جوڙيل فنڊ Community Investment Fund (CIF) چيو پئي ويو. ڪميونٽي سطح تي جوڙيل فنڊ Community Investment Fund (CIF) جو نظام هلائڻ جي

ذميداري هڪ منظم تنظيم جي حوالي هئي ۽ اها تنظيم 0-18 گھراڻن کي وياج کان پاڪ قرض فراهم ڪرڻ جي مجاز هئي. اهو فنڊ مختلف وقتن تي فراهم ڪيو ويندو هو ۽ خاص طرح سان ان جي استعمال کي مانيٽر ڪيو ويندو هو ۽ ان جي استعمال جي رپورٽ حڪومت سنڌ کي مهيا ڪئي ويندي هئي. انهيءَ شاندار سرگرميءَ تحت جيڪب آباد ضلعي جي 11427 گھراڻن پرپور فائڊو حاصل ڪيو.

Vocational Training Program هنري تربيتي پروگرام (VTP): يونين ڪائونسل سطح تي غربت گھٽايو پروگرام UCBPRP ۾ هڪ اهڙو حصو به شامل هو جنهن تحت بيهڪ ۽ محروم غريب گھراڻن سان واسطو

نوجوانن جي چونڊ ڪئي ويندي هئي ۽ انهن کي هنري مهارتن جون تربيتون ڪرايون وينديون هيون. انهيءَ هنري تربيتي پروگرام تحت جيڪب آباد ضلعي سان واسطو 5811 نوجوانن کي مختلف تربيتون ڪرايون ويون.

ٽريڊيشنل برٿ اٽينڊنٽ (TBA) Traditional Birth Attendant (TBA): ٽريڊيشنل برٿ اٽينڊنٽ (TBA) ڳوٺاڻي سطح تي ڪن به ناگزير حالتن ۾ تمام گھڻو اهم ڪردار ادا ڪنديون آهن ڇو ته اسانجن ڳوٺن ۾ اوچتي پيدا ٿيل صورتحال جي حوالي سان ڪا به صحت جي سهولت موجود نه آهي. انهيءَ مقصد جي حاصلات لاءِ جيڪب آباد ضلعي جي مختلف ڳوٺن مان چونڊ ڪري ڪُل 450 عورتن کي TBA جون تربيتون ڪرايون ويون ته جيئن ڳوٺن اندر موجود ڪميونٽي کي ڪنهن به اوچتي وقت تي هڪ جذبي ۽ ايمانداريءَ تحت خدمت

فراهم ڪرائي سگهجي.

**

مقامي سهڪاري تنظيم جي جوڙجڪ ۽ سرسو جي چيف ايگيٽور آفيسر ميڊم ناهيد شاهه دراني جي شرڪت

سڌائتي سڀ ڪا، بڪ نه باسي ڪا،
جيهي ٿيهي ذات جي جنبش ڪانهي جا،
مون سي هلي سا جيءُ مٺو جا نه ڪري.

الطاف حسين ميراڻي

پروگرام آفيسر MER

سنڌ جي ڪاهوڙي سورمي جنهن پنهنجي جدوجهد، قرباني سان گهر، معاشري ۽ مردن جو ماڻُ مٿاهون ڪيو آهي تنهن عورت جي ڪيل ڪمن کي مردن جي معاشري ۾ پذيرائي ڪونه ملي رهي آهي. شاهه جو رسالو ”اديون عبداللطيف چئي“ عورت سان مخاطب آهي ان جي بهادري جي مجتاه طور شاهه عورت جي ڪردار کي واکاڻيو آهي.

سرسو به ان دڳ تي هلندي عورتن کي پاڻ ڀرو ڪرڻ لاءِ جتن ڪري رهي آهي. ان ڏس ۾ تاريخ 24/11/2013 تي لوڪل سپورٽ آرگنائيزيشن پٽڻي (LSO) جي جوڙجڪ لاءِ هڪ گڏجاڻي ڪونائي وئي، جنهن ۾ يونين ڪائونسل پٽڻي جي 37 گونائين تنظيمن (VOS) جي چونڊيل نمائندن شرڪت ڪئي. هن تقريب ۾ مکيه مهمان طور سرسو جي چيف ايگزيڪيوٽو آفيسر ميڊم ناهيد شاهه دراني شرڪت ڪئي. ۽ زبير احمد سومرو مئنيجر ايڇ.آر.ڊي، حفيظ بوزدار پڻ هن تقريب ۾ شريڪ ٿيا.

هن لوڪل سپورٽ آرگنائيزيشن جي پروقار گڏجاڻيءَ ۾ يونين ڪائونسل پٽڻي جي مختلف گونن مان سرسو پاران گونائي سطح تي تنظيمي سانچي ۾ سمویل 36 کان وڌيڪ عورتن شامل ٿي تنظيمي جذبي جو ثبوت ڏنو. ميٽاڪي ۾ شامل عورتن ۾ گهڻو جوش جذبو نظر اچي رهيو هيو. انهيءَ موقعي تي ضلعي مئنيجر سرسو ضلع سکر اسد علي جتوئي آيل مهمانن کي پليڪار ڪندي چيو ته سرسو هن علائقي ۾ غربت جي خاتمي ۽ گونائي ترقيءَ لاءِ عورتن ۾ تنظيم سازي جي بدولت سجاڳي پيدا ڪري رهي آهي ۽ اڄ نهايت خوشي جو ڏينهن آهي جو پري پري جي گونن مان عورتون هتي اچي گڏ ٿيون آهن آءُ سندن جو ٿورائتو آهيان. عورتن جي هن ميٽاڪي کي خطاب ڪندي مهمان خصوصي ميڊم ناهيد شاهه دراني چيو ته سرسو بيروزگار مردن ۽ عورتن کي هنري سکيا، مفت انشورنس ڏيڻ ۽ ڪاروبار لاءِ بنا وياج جي (CIF) قرض جي ذريعي عورتن کي ڪاروبار شروع ڪرڻ لاءِ مدد فراهم ڪري ٿي، جيڪي آمدني ۽ روزگار جي لاءِ مددگار ثابت ٿي

ٿو. سرسو جو مقصد به اهو آهي ته ڳوٺائين عورتن کي سجاڳ ڪجي ته جيئن اهي پنهنجي پيرن تي بيهي سگهن، اڪثر ڏٺو ويو آهي ته عورتن لاءِ هنري سڪيا جا موقعا تمام گهڻو فائديمند ثابت ٿين ٿا. هن تنظيمي ميڙاڪي ۾ ڳوٺاڻي تنظيمن جي 36 ميمبرن ووت ڏئي يونين ڪائونسل سطح تي تنظيمي ڍانچي (LSO) لاءِ 11 عورتن جي چونڊ ڪئي ۽ چونڊيل عورتن مقامي تنظيم سازي جي مقصد کي ڪامياب ڪرڻ لاءِ عهد پڻ ڪيو. سڀني ميمبر عورتن اهو چيو ته اسين يونين ڪائونسل سطح تي ڳوٺاڻي تنظيم سازي جي اڳواڻي ڪنديون سين ۽ ايمانداري، عقل ۽ فھر سان ڳوٺائين مسئلن جي حل لاءِ جاکوڙ ڪنديون سين. ظاهر آهي انهيءَ سموري عمل ۾ اسان کي سرسو جي سهڪار جي ضرورت پوندي. مقامي سطح تي LSO جي تنظيمي ڍانچي جي جوڙجڪ ۽ اليڪشن ذريعي چونڊيل نمائنده.

عهدو

صدر

نائب صدر

جنرل سيڪريٽري

خزانچي

نالو

زبيده

مهناز

صائم

رخسانه

بيگم، عزيزان، جمن، هدايت، ذوالبخان، امام زادي کي LSO پٽي جي لاءِ ميمبر طور انتخاب ٿيو. تنظيمي عورتن کي ميڊم ناهيد شاهه دراني سرسو اداري جي طرفان مڪمل تعاون جو يقين ڏاريو ۽ عورتن کي پنهنجي پيرن تي بيھڻ لاءِ هن نيڪ ڪم ۾ هر ممڪن سهڪار جو يقين ڏياريو. ان کان علاوه ميڊم ناهيد شاهه دراني مختلف ضلعن جنهن ۾ ڪنڌڪوت ڪشمور، شڪارپور، جيڪب آباد، خيرپور ۽ سکر ضلعن ۾ پڻ عورتن سان گڏجاڻيون ڪندي کين چيو ته معاشري جي ترقيءَ ۾ اوهان جو تمام گهڻو ڪردار آهي، جنهن کي ساراهيو، اڀاريو ۽ منظر عام تي آندو ڪونه ٿو وڃي. هن ترقيءَ جي ڌارا ۾ اوهان جون ڪوششون شامل حال نه هجن ته هوند هي ترقي اڻ پوري رهجي وڃي.

سرسو اوهان عورتن کي هڪ سنهري موقعو فراهم ڪندي VO ۽ LSO جو اهڙو پليٽ فارم فراهم ڪيو آهي، جنهن ۾ اوهين پنهنجو پنهنجو ڪردار ادا ڪندي معاشري مان مونجهه ۽ اونداھي ختم ڪندي گهرن کي روشن مَنور ڪري سگهو ٿيون. اوهان ۾ قدرت تمام گهڻيون صلاحيتون بخشيون آهن جنهن کي استعمال ڪندي اوهان خوشحال زندگي طرف پاڻ، گهرن وارن ۽ سموري ڳوٺ کي وٺي وڃي سگهو ٿيون.

دنيا ۾ جتي به انقلابي سڃ اڀريا آهن، اتي عورتن پنهنجو ڀرپور ڪردار نڀايو آهي. هيٺ ته خلا ۾ به عورت پھتي آهي، جهاز ۽ ملڪ هلائڻ ان لاءِ عام ڳالهه ٿي وئي آهي.

اسان جي اداري جي ڪوشش آهي ته اوهان جي صلاحيتن جي ذهني جاڳرتا ڪندي، اڀاريون ته جيئن ملي جُلي ڪري هنر، فن ۽ مهارتون ترقي ماڻين. ته جيئن گهر گهر ۾ ننڍي انڊسٽري قائم ٿي سگهي ۽ غربت مان نجات حاصل ڪندي خوشحال ۽ جنت جهڙي زندگيءَ ۾ ساهه کڻي سگهون. جيڪو اوهان جي سڃي ڀر ۽ ولولہ خيز جدوجهد جي عيوض ئي ممڪن ٿي سگهي ٿو. ان ڏس ۾ سنڌ رورل سپورٽ آرگنائيزيشن اوهان سان قدم به قدم ملائيندي گڏوگڏ هوندي.

*

قدرتي وسيلن جي انتظام ڪاري

پاڻيءَ مٿي جهوپڙا مورڪ اڃ مرن،
ساهان اوڏو سپرين، لوچي تان نه لهن،
دم نه سڃاڻن دانهون ڪن منن جيئن مٿن

نثار احمد پناڻ

سنڌ رورل سپورٽ آرگنائيزيشن غريب ماڻهن جي ذهني جاڳرتا ۽ غربت خلاف ماڻهن کي پاڻ پرو ڪرڻ واري ڪم ۾ ڏينهن رات رڌل آهي. قدرتي وسيلن جي انتظام ڪري وارو شعبو ان ڏس ۾ زراعت ۽ مال مویشي سان واڳيل ماڻهن کي تيڪنيڪي ڄاڻ فراهم ڪرڻ ۾ مشغول آهي.

زراعت ۽ مال مویشي سنڌ جي ماڻهن جو اوائلي ۽ صدين کان پيشو رهيو آهي. زراعت ملڪ ۾ ريڙهه جي هڏيءَ جي حيثيت رکي ٿي. بچ پاڻ ۽ تيل

جي وڌندڙ قيمتن سان گڏوگڏ موسمياتي تبديلين فصلن، ميون ۽ سبزين جي اپت کي ڪاپاري ڌڪ رسايو آهي. تعليم جي اثاڻ بهراڙي جي ماڻهن کي ترقي يافته ملڪن کان ڪٿي ڇڏيو آهي. جديد ڪيتي واڙي ڪرڻ جا طريقا ۽ وڌيڪ پئداوار حاصل ڪرڻ جي گرن کان اڻوجوهه واهڻي اڻ واقف آهن. ان ڪري هو موجوده صورتحال جي مقابلي ڪرڻ جي قابل ناهن رهيا تنهنڪري ڏهن ۾ ڌڪبا ٿا رهن.

علم جي اثاڻ جو وڏو الميو رهيو آهي. جن قومن علم کي اپنايو انهن جي لغت ۾ غربت لفظ آهي ئي ڪونه، سي علم جي طاقت جي زور تي آسمان ۽ زمين تي حڪمراني ڪري رهيا آهن.

دنيا ۾ جيڪي به انسان ۽ جيوت آهن، سندن جياپي لاءِ ڪاڻڻ پيئڻ ۽ اوڙهڻ جو واحد ذريعو زراعت ۽ مال مویشي آهي. سني صحت رکڻ لاءِ هر انسان کي 24 ڪلاڪن ۾ ٻن کان ٽن ويلن جي ماني ڪاڻڻ جي ضرورت پوندي آهي. ۽ اڳهاڙي انگن کي ڍڪڻ، سردي گرمي کان بچڻ لاءِ ڪپڙا پهرڻ جي پڻ ضرورت پوندي آهي. نه ته ماڻهو دم کي دائر

ڪونه رکي سگهندو. جنگلي جيوت، پڪي پڪڻ، نور نانگ، مرون، بگهڙ پڻ زراعت تي جيئن ٿا. ان ڪري هن پورهئي کي ”عبادت“ چوندا آهن. سهڻي سينڌ جيان سڌو وهندڙ سنڌو ننڍي ۽ ويڪرن ميداني پتن جي ڪري هي خطو اوائلي وقت کان شاهوڪار رهيو آهي. هتان جي هر جنس ڪپهه، سڻي، جوئر، باجهري، چانور، گوار، ساوا گاهه، ڪمند، تماڪ، سبزيون، ڪڻڪ ڏوران ڏور مشهور هيون ۽ هي خطو وڻج واپار جو وڏو مرڪز ڳاڻبو هيو. ۽ هاري ناري گرمين توڙي سردين ۾ نانگن توڙي ڪپرن ۾ محنت ۾ مگن هوندا هيا.

گن گت ڪاپٽ ڪاپٽي - ڪنو ٽياڪن چير،
سدا وهن سامهان - عاشق اتر هير،
ٽسا ڏيئي تن کي - ساڙيائون سرير،
جي فنا ٿيا فقير - هلو تڪيا پسون تن جا.

وقت جي وهڪري سان نه ٺهڪندي هتان جي اوائلي ماڻهن ديس پرديس ٿيندڙ تبديلين تي نظر نه رکي ۽ علم ته ٺهيو پر تعليم کان به غافل رهيا، نتيجي ۾ دنيا جي ترقي يافتہ ملڪن جي صف مان نڪرندي دهشت گروي جي ور چڙهيل اونده ۾ رهيا آهن.

حڪمت عملي: هاڻ به وقت نڪري ڪونه ويو آهي، اسان منجهان ذميوار زرعي سائنسدانن تي فرض آهي ته موسم سان ٺهڪندڙ وڌيڪ پنداوار ڏيندڙ بچ پندا ڪيون ته جيئن هڪ ايڪڙ منجهان 100-200 مٺ پنداوار وٺي سگهون. جيئن ترقي يافتہ ملڪ وٺي رهيا آهن.

* اهڙو علم ۽ جاڳرتا ميڊيا، اخبارن ۽ ٽي وي چينلز ذريعي عوام الناس لاءِ عام ڪيون حڪومت ۽ سياستدانن تي پڻ فرض آهي ته هو سنيون زرعي پاليسيون ٺاهين.

1. زرعي قرض بنا وياج ڏنو وڃي.
2. جديد مشينري اڌ قيمت تي ڏني وڃي.
3. ننڍا ننڍا زرعي ڪارخانہ هر تعلقي سطح تي لڳرائي، آبادگارن کان زرعي اپت خريد ڪندي مناسب معاوضو ڏنو وڃي.

4. غير موسمي سبزيون ۽ ٽينيل فارمنگ کي ترقي وٺرائڻ گهرجي.
5. واٽرڪورس پڪا ڪرائڻ جو عمل شفاف ۽ يقيني بڻايو وڃي.
6. آبادگارن کي زمين جي سنوت مفت ڪرائي ڏيڻ گهرجي.
7. پاڻي جا ننڍا ننڍا ڊيم ٺهرائي ڏنا وڃن.

8. نيڪاسي آب، مينهن ۽ ٻوڏ جي پاڻي کي رستو ڏياريو وڃي، ته جيئن جاين ۽ فصلن کي نقصان نه پهچي.
9. وڏن آبادگارن کي جديد تربيتون حڪومتي سطح تي ڏياريندي ڪين Byproducts ۽ Dehydration plants ۽ ٻين ڪارخانن لڳرائڻ لاءِ پائدار منصوبہ بنديءَ حڪمت عملي کي يقيني بڻايو وڃي ته جيئن ٻهراڙي جو هر ماڻهو ڪم ۾ رڌل رهندي غربت ختم ڪري ۽ ملڪ جي ترقي جو ڪارڻ بڻجي.

آبادگارن لاءِ پيغام: محنت ۾ عظمت آهي، اسان جي وڏن آبادگارن کي ڪردار ادا ڪندي زرعي معاشري کي

زرعي صنعتي معاشري ۾ تبديل ڪرڻو پوندو. ان لاءِ ڪين وٽائڻ جي پاڻ ٺاهڻ، گند ڪچري کي پاڻ ۾ تبديل ڪرڻ، چيٽي مان توانائي پندا ڪرڻ، ڪڙڪ مان بچ، سوجي بسڪٽ، سيون، ميڊا ٺاهڻ جا ڪارخانہ هڻڻا پوندا، ڪپه مان داڳو، ڪپڙا ۽ ٻارن جي گارمينٽس سٺو منافعو ڏئي سگهي ٿي. ميون مان جوس، ڪٽمٽڙا، ڪيڪ بسڪيٽ، پيسٽريون، مرغين جا فارم مال مویشي جا فارم، نون نسلن پندا ڪرڻ جي ٽيڪنالاجي (بريدنگ) فارم هڻڻا پوندا. ملڪ ۽ خطي جي

ترقي لاءِ پهريان کان هاڻي اشد ضرورت آهي ته اسين سڀ گڏجي سڏجي ترقي جي ڌارا جو حصو بڻجئون. ذات پات، مذهب، ٻولين جا ويڇا وساريندي ڏينهن رات تعليم کي اپنائيندي اهڙا علم سکون جنهن سان ملڪ ۽ قوم جي تقدير بدلجي پوي.

سامي ڪامي پرينءَ لاءِ - ڪُسي ٿيا ڪباب،
جهڙو ڏسن ڏوهه کي - تهڙو تن ثواب،
اوتين آرتي گاڏيئون - منجهان اکين آب،
سندو ذات جواب - تون ڪيئن پڇين ٿو تن کي؟

سنڌ رورل سپورٽ آرگنائيزيشن ان ڏس ۾ جاڳرتا مهم هلائي ٿي. سندس NRM وارو شعبو زرعي ورڪشاپ ڪندي مٿيون پيغام وستين واهڻن جي آبادگار مرد ۽ عورتن کي ڏئي رهيو آهي. انهن جي غربت کي ختم ڪرڻ لاءِ روز آنا ڏيندڙ مصري مرغيون پڻ ورهايون وڃن ٿيون ته جيئن سندن ڪٽنب جي ڪاڻڻ لاءِ آنا ميسر ٿي سگهن يا وري اهي ننڍڙو پولٽري فارم هڻن ته انن کي آري تي رکي وڌيڪ مرغيون پنڊا ڪيون وڃن.

عام غريب عورتن کي گهريلو سطح تي ڪچن گارڊننگ ڪرڻ لاءِ مفت ۾ تربيتون ۽ بچ پڻ ڏنا وڃن ٿا. هن ٽماهي ۾ گهر جي اڱڻ تي سبزيون پوکڻ لاءِ 1. Ice burg 2. مرچ، ڪيرا، پالڪ، ڪريل، مٽر، پينڊي، ٽماٽي جا بچ پڻ ڏنا ويا.

هي محنت طلب ڪم ضرور آهي پر ناممڪن هرگز ڪين آهي. ضرورت ان ڳالهه جي آهي ته اسين سڀ پنهنجي اندر مان اهڙو پيغام سمجهي جوش جذبي، عزم ۽ ولولي سان ان تي عمل ڪيون ته پوءِ قدرت وارو مهربان اسان کي ضرور ڪامياب ڪندو. جيڪڏهن اسين علم نه پرايوسين ۽ ظلم تي قائم رهياسين ته پوءِ پاڪ ڪلام ۾ آيل آواز پٿرو آهي. جنهن جو ترجمو آهي ته؛
”اسين پاڻ تي ظلم ڪرڻ واري قوم کي سڌو رستو نه ڏيکاريندا آهيون.“

**

سرسو - بروڪ فلاحي پروجيڪٽ

هي پراجيڪٽ به قدرتي وسيلن جي انتظام ڪاري واري شعبي سان واڳيل آهي جيڪو 2008 کان هلي رهيو آهي.

نثار احمد

سباجهڙي سنڌ! جتان جي مهمان نوازي، خوشحالي جي هاڪ ۽ خوشبو ولايت ۾ به مشهور هئي. جتي پرڏيهي انسان کي ماڻهو جي مرتبي جو احساس ۽ واس هتي ايندي هئي. تنهن سنڌ کي نظر لڳي وئي. ماڻهو ماڻهپي مان نڪرندي پنهنجو مان ۽ مرتبو لڄائي وينو، جت نياڻيءَ کي ست قرآن سمجهيو ويندو هيو، پرڏيهي مهمانن جي آڌرپاءِ سڪ خلوص ۽ عزت سان ڪئي ويندي هئي. ان ديس ۾ اڄ اهڙو لقاءَ نظر جي ئي ڪونه ٿو. ماني ٽڪي ته

نهيو! ڪو ٿڌي پاڻي ۽ ٿڌي چانو ۾ ويهارڻ لاءِ به آچي ڪونه ٿو.

بروڪ هسپتال براءِ حيوانات سرسو جي چئن ضلعن ۾ گڏهن، گهوڙن ۽ خچرن تي فلاحي ڪم ڪري رهيو آهي. سرسو جي سهڪار سان هي پراجيڪٽ چئن ضلعن ۾ ڪم ڪري ٿو. جتي مذڪوره جانورن کي چانو ۾ بيهارڻ لاءِ شيڊ ۽ پاڻي پيارڻ لاءِ واٽرٽرف ۽ مفت ۾ سندن علاج ڪرائڻ لاءِ سفري دواخاني جو اهم ڪم ڪيو وڃي ٿو. ان ڪم کي ڏسندي سؤ سال پوئتي واري سنڌي سماج ۾ ليٿو پاڻي سگهجي ٿو ۽ بهراڙيءَ جا جهونا وري پنهنجين ورسن، ماڳن، تهذيبن جون ساروڻيون ڳائين ٿا. هن پراجيڪٽ تحت جانورن کي زخم نه ٿيڻ، انهن جي بهتر صحت ۽ گگدامن جي حقن بابت جاڳرتا پڻ ڏني وڃي ٿي.

ننڍڙن پتڪڙن گلن جهڙن پارڙن جي ذهنن ۾ اهڙن جانورن جي حفاظتي اپاءَ وٺڻ، سندن کاڌي پيئي جو خيال رکڻ لاءِ جاڳرتا سيشن پڻ ڏنا وڃن ٿا ته جيئن سبڄائي جا معمار وڏا ٿي جانورن سان گڏوگڏ انساني حقن جي لاءِ به ڪجهه پاڻ پتوڙيندي ڪو ڪردار ادا ڪري سگهن.

سنج ناهيندڙن تي هن پروگرام ۾ مڪمل توجه ڏنو ويندو آهي. انهن جي تربيتن ڪرڻ لاءِ جوڳا بندوبست ۽ رٿابندي ٿيل آهي. چوٽه 90% زخم غلط سنجن جي رکڻ ڪري ٿين ٿا ۽

گگدامن جانور وري عذاب ۾ اچيو وڃن. نال بندن کي پڻ بهتر نموني ۽ جديد طرز جي تربيت ڏني ويندي آهي ۽ انهن کي سنا نال ناهيندي اعليٰ ڪوالٽي وارا ڪوڪا سنڌائتي هنڌن تي پيوست ڪرڻ لاءِ ملتان کان ماهر گهرايا ويندا آهن ته جيئن جانورن ۾ سٺي نالبندي ٿي سگهي.

گهوڙن، گڏهن ۽ خچرن ۾ به ٻين جانورن جيان بيماريون ٿينديون آهن، سندن پيرن جا ننهن وڏا ٿيڻ ڪري هو گهمڻ ڦرڻ کان لاچار ٿيو پون. پيٽ ۾ سور، ٽيڪ، سهڪو، زخم، قبضي ۽ ٻيا انيڪ مرض هنن جانورن ۾ ٿيو پون. جنهن جي علاج معالج لاءِ هڪ وٽنري ڊاڪٽر، گشتي دوائن جي گاڏي جيڪا سڀني قسمن جي دوائن ۽ سازسامان سان آراسته هوندي آهي، سا هرروز غريب جانورن جي مالڪن سان لهه وچڙ ڪندي، گذرگاهن، سبزي مارڪيٽن ۽ گبز ٽرانسپورٽ تي بيهندي آهي جتي مهيني ۾ 35 هزار روپين جو هر ضلعي ۾ مفت علاج ڪيو ويندو آهي.

ڪيل ڪم جي وچور جو چارٽ

نمبر	ڪيل ڪم جو تفصيل	سکر	شڪارپور	لاڙڪاڻو	جيڪب آباد
1	مفت ڪيل علاج	12050	1031	11052	13001
2	وٽرنري سروس ڏيندڙن جون تربيتون	70	40	65	72
3	فالو اپ تربيتون	90	85	60	85
4	مرد ۽ عورت ڪارڪنن کي ڏنل ڪٽون	42	42	35	45
5	چيرا / شيڊ	11	11	11	11
6	پيشن جي پاڻيءَ لاءِ ٺهرايل ٽپ	30	30	30	30
7	اسڪولي شاگردن کي جاڳرتا سيشن	15	15	15	15
8	توسيعي مواد	502	450	460	535
9	تربيتون	23	20	25	21
10	جانورن جو عالمي ڏينهن	1	1	1	1
11	گڏجاڻيون	9	9	9	9
12	ڪيس اسٽيڊيز	6	5	7	5
13	ورڪشاپ	2	2	2	2

سند رورل سپورٽ آرگنائيزيشن جي اهڙي ڪم کي ڏسندي، غريب ماڻهن، صاحب اختيار، ڪامورن، سياستدانن تمام گهڻو ساراهيو آهي. هي پروگرام پس پرده هر ڏسندي اک کي هڪ ضمير جاڳائيندڙ پيغام پڻ رسائي رهيو آهي ته جتي گهوڙي گڏهه ۽ خچر لاءِ اهڙي نموني جي ديك پال ٿيندي هجي، اتي چونه عظيم تر مخلوق ”حضرت انسان“ تي به ڪم ڪيو وڃي، کيس احساس ڏياريو وڃي ته دنيا ۾ ڪرپها مخلوق مان تون ئي عظمت وارو آهين ۽ تو ۾ ئي فقط اهڙي صلاحيت سمايل آهي جو هر ناممڪن کي ممڪن ۾ تبديل ڪري سگهين ٿو. پوءِ چونه سرسو جي نون ضلعن سان تعلق رکندڙ غريب اياڻا ماڻهو ئي هجن جيڪي پنهنجي بهتر زندگيءَ جا خواب ئي صرف لهن پيا، من ڪو اهڙو انسان پيدا ٿي پوي جيڪو سندن ناسور ۾ ورتل اونداهي زندگيءَ واري ڪن مان ڪيندي سندن خوابن کي ساڀيان بخشي ۽ اهوئي سرسو جو مقصد، مول ۽ متن به آهي ۽ ان ڪم جي لاءِ ئي هي ادارو ٺاهيو ويو آهي. شال اسين سڀني ان منزل کي

ماڻي سگهون ۽ پنهنجي ضمير کي سرهو پسي سگهون. ”آمين“

ڏونگر ڏڪوين کي تپي ڪندين لوه،

جي تون پاھڻ پڻ جو ته لڱ منهنجا لوه،

جنهن چوري ۾ چوه، سا پٿون ٿيندي پير تي.

*

ڳوناڻن سان ڪم ڪيئن ڪجي؟

بخت علي ابڙو

ماڻهن جو هڪ اهڙو گروه ٿيندو آهي جن جون سوچون، جذبا، مذهبي خيال ۽ ڏهاڙا، معاشي ۽ سماجي سرگرميون، ڏک، سُڪ، مرڻا پڙڻا، ميلا ملاڪڙا، ريتون، رسمون ۽ روايتون لڳ ڀڳ ساڳيون هونديون آهن. مطلب ته ڳوناڻن جي هر فرد جي زندگي سان وابستہ هر هڪ شيءِ انهيءَ گروه جي گڏيل مفادن ۽ انهيءَ گروه جي فردن سان سڌي يا اڻسڌي طرح ڳنڍيل يا

گڏيل هوندي آهي. سماجي ۽ معاشي مسئلن سان گڏ تعميري ترقيءَ جي سائنس جي ڄاڻ ۽ سوچ سمجهه رکندڙ ماڻهو جنهن جديد دؤر جي تيز رفتار زندگيءَ ۾ ساهه کڻي رهيا آهيون انهيءَ دنيا ۾ اسان پنهنجي روزمره جي زندگيءَ ۾ اڪثر ڪري ڄاڻي وائي يا اڻڄاڻائيءَ ۾ ڪافي اهڙا ڪم ڪندا آهيون جن جو بنيادي تعلق گڏيل سرگرمين سان منسلڪ هوندو آهي. اسان جي ملڪ جو شمار ٽين دنيا جي ملڪن ۾ ٿئي ٿو جنهن جو مطلب آهي ته اسان انهيءَ سماجي ۽ معاشي نظام جو حصو آهيون جنهن کي اڃان ترقيءَ جي ڪيترين ئي لاهين چاڙهين کي ڏسڻو آهي. ان جي باوجود اسان جون سموريون ڪوششون انهيءَ مد ۾ ڪجي رهيون آهن ته اسان ڪيئن پنهنجي ملڪ کي ترقي يافته ملڪن جي صفن ۾ بيهاريون. هڪڙي ڳالهه ۾ اسان جو ملڪ سگهارو آهي سا اها ته اسان جي ملڪ ۾ ماڻهن ۽ قدرتي وسيلن جي گهڻائي موجود آهي، جنهن جا ڪوڙ سارا فائدا حاصل ڪري سگهجن ٿا. جيڪڏهن اسان جي ملڪ جو هر هڪ فرد تعليم يافته، علم وارو، باشعور، ڪارائتو، جديد دور جي صلاحيتن سان هم آهنگ ۽ تيز رفتار ٿي پئي ۽ بدلجندڙ دنيا سان ڪلهوڪاهي ۾ ملائي هلي سگهڻ جون صلاحيتون حاصل ڪري، ته پوءِ هن رُو زمين تي ڪا به اهڙي طاقت نه هوندي جيڪا ان جي ترقيءَ آڏو بند پڌي سگهي.

اهو سنڌ ۽ سنڌي ماڻهن جو مَرڪُ آهي ته هو پنهنجي جوهر ۾ ڏاڍا ملڻا جڻا، ملنسار، محبتي ۽ گڏجي

سڏجي رهڻ ۽ ڪم ڪرڻ وارا ماڻهو آهن، مثال جي طور تي اسان پنهنجن ڳوٺن يا ڪميونٽيءَ ۾ اهو ڏسندا آهيون ته ماڻهو ڪافي معاملن ۾ هڪٻئي جي مدد ڪندا آهن جيئن ڳوٺن ۾ فصل لهڻ يا سارين جي روڻي ڪرڻ وقت ڳوناڻا هڪٻئي جي پنيءَ ۾ وانگار وهندا آهن. جيڪڏهن ڪنهن ڳوٺ تي ڪا قدرتي آفت يا مصيبت ايندي آهي ته ڳوناڻا هڪٻئي جي دل و جان سان مدد ڪندا آهن. پر جيڪڏهن انهيءَ ڳالهه کي وڏي پئماني تي يا ملڪي سطح تي ڏسجي ته اهڙا ڪوڙ سارا مثال موجود آهن، جن

جي ذريعي اسان کي خبر پئي ٿي ته ڪيئن مختلف ڳوناڻا گروهه مصيبتن يا تباهين جي وقت ۾ بغير ڪنهن مذهبي، نسلي، قومي يا علائقائي فرق جي هڪٻئي جو ساٿ ڏئي ڏکين حالتن کي بهتر طريقي سان تاري ڇڏيون.

انهيءَ ڳالهه مان اهو ثابت ٿئي ٿو ته ڪميونٽي پوءِ چاهي اها ملڪي سطح تي هجي يا ڪنهن شهر، ڳوٺ يا علائقي جي سطح تي هجي، جيڪڏهن اها گڏجي ٿي پئي ته پوءِ اها هڪ اهڙي طاقت ۾ تبديل ٿي پئي ٿي جيڪا

رُڪ جي ديوار کي به پنهنجي فولادي جذبن سان ڪيرائي سگهي ٿي. ڇو ته اڪيلو ماڻهو اڪيلو هوندو آهي، پر جڏهن اهو ڪنهن گروه جو حصو ٿيندو آهي ته ان جي طاقت ۾ ڪنهن فرد جي تصور کان به مٿي اضافو ٿي ويندو آهي، اهو اڪيلي مان، سون يا هزارن ۾ تبديل ٿي پوندو آهي. اڪيلو فرد ٻن هٿن، ٻن پيرن، ٻن اکين ۽ هڪ دماغ جو مالڪ هوندو آهي، پر جڏهن هو ڪنهن مضبوط ۽ منظم ڪميونٽيءَ جو حصو بڻبو آهي ته دراصل هو هزارين هٿن، هزارين پيرن، هزارين اکين ۽ هزارين تخليقي دماغن جو مالڪ ٿي پوندو آهي. انهيءَ ڪري ان ڳالهه جو ڌيان رکڻ انتهائي ضروري آهي ته جنهن وقت اسان سنڌ جي بهراڙين ۾ ڳوٺاڻي سطح تي تنظيمون ٺاهڻ وڃون ٿا ته ان جو مطلب اهو آهي ته اسان هڪ اهڙي قوت ۽ طاقت وٺ پنهنجو گهڻ طرفو پروگرام کڻي وڃون ٿا جيڪا ناقابل تصور ۽ بي بها خوبي جي مالڪ آهي. جيڪڏهن اها اڳ ئي ڪنهن نه ڪنهن صورت ۾ منظم آهي ته پوءِ اسان کي پنهنجي طئه ڪيل مقصدن جي حاصلات لاءِ ان جي منظم هجڻ جو پرپور فائدو حاصل ڪرڻ گهرجي. پر جيڪڏهن اها منظم نه آهي، ڇڙوڇڙ آهي، گڏيل بنيادن تي ڪم ڪرڻ جي عادت ان ڪميونٽيءَ جو حصو نه آهي ته پوءِ اسان جي پهرين بنيادي ترجيح اها هجڻ کپي ته ان ڪميونٽيءَ کي پنهنجي ترقيءَ جي مقصدن جي حاصلات لاءِ منظم ۽ متحد ڪيون. ان سان گڏ اسان کي مختلف سرگرمين جي ذريعي ان ڪميونٽيءَ ۾ انهن احساسن جا بچ پوکڻا پوندا ته جيڪڏهن ترقي ڪرڻي آهي ته انهيءَ ترقيءَ کي حاصل ڪرڻ لاءِ ان ڪميونٽيءَ کي اهو بانور ڪرائڻو پوندو ته سڀ کان پهرين ٻڌيءَ جي ضرورت آهي، گڏيل طور تي اهڙين سرگرمين جي ضرورت آهي جن سان اسان سماجي ۽ معاشي طور تي سگهه ٿيون ۽ ٻيو ته تعليم جي حاصلات کانسواءِ دنيا جي ڪاٺي به قوم اڳتي نه ٿي وڌي سگهي ۽ ان سان گڏ اهو به ته موجوده دؤر جي تيز رفتار ترقيءَ سان گڏجي هلڻ لاءِ جيڪڏهن اسان پنهنجو پاڻ کي زندگيءَ جي مختلف شعبن ۾ وڌيڪ بهتر ۽ ڪارگر نه بڻايو ته پوءِ امڪان غالب آهي ته اسان هن ڌرتيءَ جي نقشي تان ئي ختم ٿي وڃون ڇو ته تاريخ گواه آهي ته اهي قومون جن پنهنجو پاڻ کي وقت سان گڏ تبديل نه ڪيو تن جو ذڪر صرف ڪتابن ۾ ئي ملي ٿو.

تنهنڪري اسان کي بهراڙين ۾ موجود سمورين ڪميونٽين کي نه صرف پنهنجو ڪرڻو پوندو، انهن کي مڃي ڏيڻي ناهي بلڪه مڃي ڦاسائڻ سڀڪارڻي آهي. پر انهن کي مثبت طريقي سان جديد دؤر جي حالتن سان منهن ڏيڻ لاءِ علم جا گُر سکڻا پوندا. انهن سمورن ڪمن لاءِ کين جذبي تحت پرپور وقت پڻ ڏيڻو پوندو ۽ انهيءَ سان گڏوگڏ انهيءَ ڪميونٽيءَ جي مختلف خوبيين ۽ خامين کي پرپور انداز ۾ اهڙي طريقي سان استعمال ۾ آڻڻو پوندو جو وقت سان گڏ اها ڳالهه سچ ثابت ٿي پئي ته تبديلي ڪنهن وڏ جي پڪل ميوي جيان آسمان تان ناهي ڪرندي پر تبديلي فولادي جذبن ۽ هماليه جبلن جيڏي عزم سان ايندي آهي، تبديلي انسان ئي آڻيندا آهن ۽ تبديلي ممڪن آهي.

اسان مان ڪوڙ سارا ماڻهو اهو سوچيندا آهن ته، اهي ماڻهو جن سان مان ڪڏهن به ناهيان مليو، نه ئي مان انهن کي سڃاڻان ٿو ۽ نه ئي انهن جو مونسان ڪو واسطو آهي، سي ڪيئن منهنجو چوڻ ڪندا يا منهنجي ڏنل مشورن تي عمل ڪندا؟؟ اهي ۽ ان جهڙا ڪوڙ سارا سوال پنهنجي جاءِ تي وڏي بنيادي اهميت رکن ٿا. پر، دنيا جي مختلف تجربن مان اها ڳالهه سامهون آئي آهي ته عوام هڪ اهڙي پرپور طاقت آهي جنهن جي ڪٽ ڪرڻ انتهائي مشڪل آهي. ماڻو زيشنگ سماجي سائنس جو هڪ تمام وڏو ڄاڻو رهي چڪو آهي ان پنهنجي اڻٽڪ ڪوششن سان آفيمي قوم جي نالي سان سڃاتي ويندڙ چيني قوم ۾ انقلاب آندو، ان ماڻهن کي تبديل ڪرڻ لاءِ بنيادي وڪڙ اهو ٻڌايو ته:

ماڻهن ڏي وڃو
انهن سان پيار سان پيش اچو
انهن سان گڏ رهو ۽ انهن جي ٻوليءَ ۾ ڳالهايو
انهن کان سکيو، انهن کي ئي ڪم ڪرڻ ڏيو
پنهنجي ڄاڻ کي ايئن سلهاڙيو جيئن سندن مسئلن
جي وڪالت ٿي وڃي.
هو جتي بيٺل آهن ڪم جي شروعات اتان کان ڪيو
جڏهن اوهان پنهنجو مقصد حاصل ڪندؤ ته، پوءِ ماڻهو
اوهان کي چوندا،
اهو سڀ ڪجهه اسان پاڻ گڏجي ڪيو آهي.

سماجي سائنس جي انهيءَ سوچيل سمجهيل پرڪيل ۽ اعليٰ فارمولي کي جيڪڏهن اسان جيئن جو تيئن لاڳو ڪيون ته پوءِ اها ڳالهه پڪ سان چئي سگهجي ٿي ته مسلسل محنت ۽ تبديليءَ جي جستجو ماڻهن سان پنهنجائپ ۽ انهن جي دردن ۽ ڏڪن جو درمان ٿيڻ سان نه صرف ڪنهن ڳوٺ يا علائقي بلڪي قومن جي تقدير به تبديل ڪري سگهجي ٿي. اسان کي ڪرڻو صرف اهو آهي ته اسان سنڌ جي جن به پهراڙين وارن علائقن ۾ ڳوٺاڻي سطح تي ترقيءَ لاءِ مختلف سرگرمين جو چار وچايون ته اتي پرپور ڪوشش اها ڪرڻ ڪريون ته ڳوٺن اندر ماڻهن کي نه صرف منظر، متحد، هنري صلاحيتن سان مالا مال ۽ معاشي طرح سان پاڻ پرو ڪيون پر گڏوگڏ عورتن کي پڻ زندگيءَ جي هر شعبي ۾ اڳتي کان اڳتي آڻڻ ۾ مختلف تخليقي ۽ سماجي سرگرميون ڪيون ۽ پڻ ڪجهه اهڙيون به سرگرميون ڪريون جن جي ذريعي ڳوٺاڻن کي پاڻ سان سلهاڙي نه صرف ان ڳوٺ پر ان سموري علائقي جي تبديليءَ کي پڻ يقيني بڻايون.

سنڌ جي وسطي واهڻن ۾ ترقيءَ جي انهيءَ جهنڊي کي ڦڙڪائڻ لاءِ اسان کي سلهاڙيل ڳوٺن جي هر هڪ فرد کي متحرڪ ڪرڻو پوندو، ڪميونٽي آرگنائيزيشن، ڳوٺاڻي تنظيم يا يونين ڪاؤنسل سطح تي تنظيمن کي ڳوٺن ۽ سمورن علائقن جي تبديلي جو مرڪز بڻائڻ لاءِ ماڻهن جي گهڻي کان گهڻي شرڪت کي يقيني بڻائڻو پوندو. سماجي طور تي متحرڪ ۽ ڳوٺن کي بهتر ڪرڻ واري عمل ۾ بنيادي ڪردار ادا ڪرڻ واري فرد جي حيثيت ۾ ترقيءَ جي انهيءَ سفر کي روان دوان رکڻ لاءِ اسان ڳوٺاڻن کي ترقيءَ جي انهيءَ ڪم ۾

مختلف طريقن سان ڀاڱي ڀائيوار ڪري سگهون ٿا.

مثلاً:

- محلي يا ڳوٺاڻي سطح تي گڏجاڻين جو انتظام ڪرڻ جن ۾ ماڻهن کي سماجي ۽ معاشي ترقيءَ جي اهميت کان واقف ڪرائڻ لاءِ ڳوٺاڻن کي هڪ جاءِ تي گڏ ڪري ڪميونٽي جي متحرڪ ۽ مثالي رضاڪار فردن کي اجتماعي ڳوٺاڻي ترقيءَ جي سادي ۽ آسان فلسفي کان آگاه ڪرڻ.
 - ترقيءَ جي راه تي هلندي جن ڳوٺن پنهنجو پاڻ کي تبديل ڪري ترقي حاصل ڪئي آهي انهن ڳوٺن ۾ انهن ڳوٺاڻن ۽ اتان جي متحرڪ فردن سان اهڙا گڏيل پروگرام منعقد ڪجن جن ۾ مختلف ڳوٺن يا ڪميونٽي جي فردن کي ترقيءَ جي راه تي هلندي نئين رنگ ۽ ڍنگ سان حاصل ڪيل ترقيءَ کان آگاه ڪجي. جڏهن مختلف ڪميونٽين جا فرد منظم ڪيل ڪميونٽيءَ جي فردن کي پنهنجي مدد پاڻ تحت ترقي ڪندي ڏسندا ته انهيءَ عمل جو اثر انهن تي ۽ انهن جي سوچڻ جي انداز تي انتهائي مثبت انداز سان پوندو.
 - ماحولياتي آلودگي سبب پيش ايندڙ خطرن يا وري صحت ۽ تعليم جي اهميت بابت ڏينهن ملهائڻ ۽ انهن ڪمن ۾ ڪميونٽي جي هر فرد جي شموليت کي يقيني بڻائڻ.
 - ڳوٺ جي سڀني مسئلن جي هڪ لسٽ ٺاهڻ ۽ مؤثر رٿابندي تحت ڳوٺاڻن جي شموليت کي ڳوٺ جي تعمير ۽ ترقيءَ ۾ يقيني بڻائي انهن سمورن مسئلن کي اوليت جي بنياد تي پاڻ ئي حل ڪرڻ ته جيئن ترقيءَ جي حاصلات ۾ ڪي به ڏکيائون پيش نه اچن. ۽ ساڪ به نهندي رهي.
 - ڳوٺ جي مڙني ماڻهن سان جڙيل مسئلن جي هڪ لسٽ ٺاهڻ ۽ موجود وسيلن کي مدنظر رکندي انهن مسئلن کي اهميت جي حساب سان ترجيحي بنيادن تي حل ڪرڻ لاءِ ڪميونٽي جي فردن سان ملي ڪري ٿورڙي ۽ ڊگهي مدت جي رٿابندي ڪرڻ.
 - ترقياتي اسڪيمن، مختلف صلاحيتي تربيتن، زرعي بهتريءَ، قرض ۽ علائقائي ريتن ۽ روايتن کي مدنظر رکندي هر شعبي ۾ عورتن جي شموليت کي يقيني بڻائي ترقيءَ واري عمل کي تيز کان تيز تر بڻائيندي ذهني جاڳرتا ۽ بيداري پيدا ڪرڻ.
- انهيءَ کان علاوه اوهان ٻيا به ڪيترائي ڪارگر طريقا وقت ۽ حالتن جي مطابقت کي نظر ۾ رکندي استعمال ڪري سگهو ٿا، ڇو ته جنهن وقت اوهان ڪميونٽي جو حصو بڻجي انهن جي مختلف مسئلن کي حل ڪرڻ جو عزم ڪندؤ ته حالتون توهان جي حمايت ۾ پاڻ ئي حصو وٺنديون ۽ ڪجهه وقت کان پوءِ جڏهن اوهان پنهنجين ننڍڙين ننڍڙين ڪاميابين جي بنياد تي وڏيون وڏيون ڪاميابيون حاصل ڪندؤ ته پوءِ اوهان کي ان ڳالهه جو احساس ٿيندو ته ”اوهان جون لڪيل صلاحيتون ڪيتريون نه ڪارآمد آهن، سنڌ جي ٻهراڙين ۾ علم، عقل، سماجي پلائيءَ، ترقيءَ ۽ تبديليءَ جو جيڪو مانڊاڻو متو آهي تنهن ۾ اوهان جو بنيادي حصو پتي به شامل آهي.“ يقين ڄاڻو ان وقت اهو احساس اوهان جي زندگيءَ جو انتهائي خوشگوار احساس هوندو.
- جڏهن اسان اڪيلا هوندا آهيون ته اسان صرف ڳالهائيندا آهيون، پر جڏهن اسان گهڻن ماڻهن سان گڏ هوندا آهيون ته اسان رڙيون ڪري سگهندا آهيون ۽ اسان جو آواز پڙاڏا بڻجي گونجندو آهي، جڏهن اسان اڪيلا هوندا آهيون ته اسان صرف مسڪرائيندا آهيون پر جڏهن اسان ڪوڙ سارا هوندا آهيون ته اسان زوردار تهڪ ڏيئي سگهندا آهيون، اسان اڪيلا هوندا آهيون ته اسان مختلف خوشين مان مزو نه وٺي سگهندا آهيون، پر جڏهن اسان ڪوڙ سارا هوندا آهيون ته جشن ملهائيندا آهيون ۽ جڏهن اسان اڪيلا هوندا آهيون ته هڪ بُنڊُ به اسان جي ڪٽڻ کان گرو هوندو آهي پر جڏهن اسان ڪوڙ سارا هوندا آهيون ته اسان پهاڙن جا سينا به آسانيءَ سان چيري سگهندا آهيون. تنهنڪري ضرورت ان ڳالهه جي آهي ته اسان ٻڌيءَ جي خوبصورتيءَ کي سمجهون انهي مالها ۾ مڙهجي ناسور ستيل، اونداهي معاشري کي روشن ۽ منور ڪندي پنهنجو لاثاني ڪردار ادا ڪيون ته جڳ جي جيوت کي جيئري جنت جو جهلڪو نظر اچي سگهي.

گھريلو سطح تي سبزين جي پوکائي

سليم چن

جسم جي بهتر نشوونما، جوڙجڪ ۽ اوسر لاءِ غذا جي تمام گھڻي اهميت آهي. عام صحتمند انسان کي بدن جي واڌ ويجهه لاءِ جيڪي خوراڪي عنصر گھربل هوندا آهن، انهن ۾ وٽامنز، پروٽين، نمڪ، فاسفورس، پوٽاس، فولاد، زنڪ، نشاستو، ڪئلسيم، مئگنيشم، لمحيات، کنڊ وغيره وغيره درڪار هوندا آهن. جيڪي انسان پنهنجي روز مره جي متوازن خوراڪ مان ئي حاصل ڪندو آهي. هڪ صحتمند انسان پنهنجي تندرستي کي بهتر غذا سان ئي برقرار رکي سگھي ٿو. گھڻي ڀاڱي خوراڪ حاصل ڪرڻ جو ذريعو سبزيون ئي رهيون آهن. جنهن جي ذريعي بدن ۾ بيمارين خلاف قوت مدافعت، سونهن ساڀيان ۽ رتوبت برقرار رکجي ٿي. ايامن کان اهو سلسلو هلندو ٿو اچي، اوائلي انسان پنهنجي غذا نباتات جمادات مان حاصل ڪندو رهيو آهي. جنهن جي ڪري سندس بدن تي مثبت اثر پوندا رهيا ۽ پراڻن ماڻهن جون وڏيون عمريون شمار ٿينديون رهيون.

آبادي جي وڌندڙ دٻاءُ ۽ قدرتي آفتن جي ڪري زراعت ۽ مال مويشيءَ کي ڪاپاري ڌڪ رسيو آهي جنهن سان ڪاڌ خوراڪ جون شيون اڻ لڀ ٿيڻ سبب سندن قيمتن ۾ نمايان اضافو ٿيندو رهيو جيڪو عام ماڻهو جي برداشت کان ٻاهر آهي. ان ٻرندڙ ۽ ريڙهه جي هڏي جهڙي حيثيت رکندڙ مسئلي کي منهن ڏيڻ جو واحد حل گھريلو سطح تي سبزيون پوکڻ ۾ پوشيده آهي. هر گھر ۾ اهڙو حصو ضرور خالي هوندو آهي جتي انسان ڪجهه نه ڪجهه پوکي سگھي ٿو.

گھريلو سطح تي پوکڻ لاءِ سبزين جو چارٽ

گرمين ۾:

مرچ	واڱڻ	ڪڍو	توري	خرپوز	ميها
ڏاٽا	هيڊ	تربوز	ونگا	ونگيون	ادرڪ
حلوه ڪڍو	پينڊي	ٽماٽو	مارو	چانهون	

بصر	گوگزون	پالڪ	ونگو	ڪيرو	چقندر
ٿوم	گجر	موري	ڪريلو	توري	گوبي
هربو	پلي	ساڳ	داليون	متر	ٽماٽا
بند گوبي	فودنو				

مٿيون سبزيون غير موسمي طور تي پوکجن ته انهن کي ٻه مهينا کن اڳاڻو پوکيو ويندو آهي. جنهن جي ڪري وڌيڪ منافعو ۽ جهجهو ٺاڻو ملي سگھي ٿو. انهن سبزين کي گھريلو سطح تي پوکڻ سان گھر جي ماهانه بجٽ تان ٻار هٽائيندي، هر وقت تازيون سبزيون حاصل ڪري سگھجن ٿيون. جيڪي ڪيميائي اثرات ۽ زهر جي آلودگي کان پاڪ ۽ متوازن غذا لاءِ بهترين آهن. اهڙين سبزين کي سڪائي پڻ آرھڙ جي موسم ۾ استعمال ڪري سگھجي ٿو، ۽ ساڳين ٻوٽن جي صحيح سارسنپال لهندي ٻوٽن کي 12 مهينا هلائي، پتين، لڪڙن يا منهن تي ٽنگي يا لڙڪائيندي وڌائي سگھجي ٿو. سبزين جي اهميت کي مدنظر رکندي سنڌ رورل سپورٽ آرگنائيزيشن ”ڪچن گارڊننگ“ گھريلو سطح تي سبزين جي پوکڻ جو طريقو رائج ڪرايو آهي. جيڪو سکر، گھوٽڪي ۽ خيرپور ۾ رائج عمل آهي. ان ٽيڪنالاجي کي عام ڪرڻ لاءِ غريب ڳوٺائين عورتن ۾ سبزين جا مفت بچ فراهم ڪندي کين، ڪاشتڪاري بابت تربيتون پڻ ڏنيون وڃن ٿيون. اهڙي نت نئين طريقي سان عورتن کي ٻه فاعدا مليا آهن، 1. سندن آمدني ۾ اضافو ٿيو آهي، ڇاڪاڻ ته هو روزانو سؤ کن جون سبزيون وڪڻندي پنهنجو هٿ ٻين آڏو ڪونه ٽنگين ٿيون. 2. هر وقت گھر پاتين جي، استعمال لاءِ ڀاڄيون دستياب آهن. اوڙي پاڙي وارا اوڀل سويل اهڙين عورتن آڏو ايلاز ڪندا آهن، ته اسان کي به سبزيون ڏيو. سبزين جي ڪاشت جو اهڙي نسخي کي جيڪڏهن هر گھر رکندڙ اپنائي ته هوند هر هڪ کي سستيون ڀاڄيون ميسر ٿي سگھن. عام ڀاڄين جي قيمت ۾ به گھٽتائي ٿيو پوي ۽ زهر کان پاڪ صحت لاءِ بهترين ڀاڄيون عام جام نظر اچن. اهو پڻ آمدني ۾ اضافي سان گڏوگڏ سٺو مشغلو به ٿي سگھي ٿو جنهن سان گھر ۾ رهندڙ گھر ڌڻي، پوڙها ۽ ٻالڪ پڻ شوق سان اتر ڪيتي ۽ وڌندڙ واپار واري مامري طرف وڪ وجهي سگھن ٿا.

سرسو جي سرگرمين جو تصوير نامو

سرسو جي سرگرمين جو تصوير نامو

سرسو جي سرگرمين جو تصوير نامو

سرسو جي سرگرمين جو تصوير نامو

سنڌ جون بهراڙيون

نوید اسحاق ميمڻ

شهرن جي پيٽ ۾ بهراڙين ۾ زندگي گذارڻ جون سهولتون گهٽ ميسر هونديون آهن. سنڌ صوبو انهيءَ حوالي سان ساڳي صورتحال جو شڪار آهي. ماڻهو غربت جي لڪير کان به هيٺ واري زندگي گذاري رهيا آهن. زندگيءَ جون بنيادي سهولتون به ماڻهن کي ميسر نه آهن. بُڪ، بدحالي، جهڳڙا تڪرار، بيروزگاري اسان جي

بهرائين جو تعارف بڻجي چڪيون آهن. تعليمي نظام جا حال پورا آهن. اسڪول ناڪافي آهن، جي آهن ته انهن جي حالت زار آهي، ڪٿي اسڪول بند پيا آهن، استاد موجود ڪونه آهن، ڪٿي استاد آهن ته شاگرد لپن ئي ڪونه ٿا، گوسڙو استاد تعليم جو ٻيڙو ٻوڙڻ جي ڪرت ۾ سرگرم آهن. ٻي طرف صحت جي شعبي ۾ به حالت ابتڙ آهي. صحت جون بنيادي سهولتون ماڻهن کي ميسر نه آهن. ماڻهن جي پهچ مٿي جي سور ۽ بخار جي گوريءَ تائين به ناهي. اسپتالون آهن ته دوائون اٽلپ آهن. دوائون آهن ته ڊاڪٽر ڪونهي. شهرن تائين پهچندي پهچندي ماڻهو پنهنجيون حياتيون وڃائي ويهن ٿا. ڳوڙهاريون عورتون وڃي دوران حياتيءَ تان هٿ ڪڍيو ويهن ٿيون. ٻارن ۾ بيماري ۽ موت جي شرح وڌندي وڃي ٿي. ساڳي ئي وقت اسان جا نوجوان بيروزگاريءَ جي چڪيءَ ۾ پيسجنڊا رهن ٿا. جيئن تيئن ڪري مئٽرڪ، انٽر يا بي.اي جي ڊگري حاصل ڪرڻ کانپوءِ نوجوان ماسٽري، پٽيوالي ۽ چوڪيداريءَ جي سرڪاري نوڪري لاءِ واجهائيندا وڃن ٿا، نتيجي ۾ نه ته هُو نوڪري حاصل ڪري سگهن ٿا ۽ نه معاشي طرح پاڻ پراڻي ٿا سگهن. ايئن سندن عمر جا قيمتي سال ضايع ٿي وڃن ٿا ۽ هُو نتيجي ۾ فراريت جو رستو اختيار ڪندي نشي پتي تي لهيو اچن.

جيڪڏهن اسان کي انهن مڙني مسئلن جي ڊپڻ مان نڪري، ڪو سُهڻو رستو اختيار ڪرڻو آهي ته، اسان کي سنجيدگيءَ سان سوچڻو پوندو ۽ ڪا مناسب ڪا حڪمت عملي جوڙي، تعليم جي ابتر حالت کي سڌارڻ لاءِ اسان کي گڏجي ڪم ڪرڻو پوندو. اسان کي اجتماعي طرح ان ڳالهه کي يقيني بنائڻو پوندو ته اسان مان هر هڪ جو پنهنجو ٻار اسڪول ۾ باقاعديءَ سان وڃي. اسان کي پنهنجي اسڪولن کي پنهنجو ڪرڻو پوندو. پنهنجو پاڻ ۾ انهن اسڪولن جي مالڪيءَ جو احساس پيدا ڪرڻو پوندو. جيڪڏهن اسڪول ۾ استاد نه ٿو اچي ته اسان کي پاڻ ان کان پڇا ڪرڻي پوندي ”اسڪول مئنيجمينٽ ڪاميٽيون“ انهيءَ سلسلي ۾ تمام بهتر ڪردار ادا ڪري سگهن ٿيون. اسان کي پنهنجي پنهنجي اسڪول جي (ايس.ايم.سيز) کي فعال ڪرڻو پوندو. ڳوٺ جي نيڪ مردن ۽ سرڪاري عملدارن

سان لهه وچڙ ۾ اچڻو پوندو. ڪو شڪ ناهي ته اسان جي ٿوري دلچسپيءَ ۽ وقت ڏيڻ سان اسان جا برباد ٿيل اسڪول ٻيهر آباد ٿي وڃن ۽ اسان جي ٻارڙن جو مستقبل اوندهيءَ کان بچي وڃي.

اها ته هئي اسڪول جي ڳالهه پر اسان مان هر ڪنهن کي پنهنجي پنهنجي ڳوٺ ۽ شهر جي هر شيءِ جي مالڪي ڪرڻ گهرجي. اسان جا روڊ رستا، ناليون، واٽر ڪورس، بجليءَ جا ٽنڀا، ٽرانسفارمر. اهي سڀ شيون اسان سڀني جون ملڪيتون آهن، انهن جي تعمير ۾ اسان کان اوڳاڙيل ٽيڪسن جو پئسو لڳي ٿو ته پوءِ چونه اسان انهن جي مالڪي ۽ حفاظت ڪريون ۽ انهن کي ننڍڙي ٿيڻ کان بچايون.

اسان مان گهڻن ماڻهن پنهنجي اسپتال جي ڊاڪٽر کان پڇيو آهي ته هو وقت تي ڊيوٽي تي چونه ٿو اچي؟ دوائون ڪيتريون موجود آهن؟ ۽ ڪيتريون خرچ ٿيون آهن؟ انهن ڳالهين جو اسان جي باشعور فردن کي ضرور احساس هئڻ گهرجي.

جيستائين تعلق آهي بيروزگاريءَ جو ته سڀ کان پهريائين ان ڳالهه تي ويچارڻ گهرجي ته اسان صرف ۽ صرف سرڪاري نوڪريءَ کي ئي روزگار چوڻا سمجهون. ڪنهن ننڍي معمولي ۽ مخصوص معاوضي واري نوڪريءَ جي آسري ۾ پنهنجي عمر جا قيمتي سال ڳاريندڙ نوجوانن کي، نوڪريءَ بجاءِ ڪو ننڍو وڏو روزگار يا ڪاروبار اختيار ڪري پنهنجي خاندان کي معاشي طرح پاڻ ڀرو ڪرڻ گهرجي. انهيءَ سلسلي ۾ سنڌ رورل سپورٽ آرگنائيزيشن ننڍا ننڍا قرض ڏئي ٿو، انهن قرضن کي حاصل ڪري نوجوان ننڍي کان ننڍو ڪاروبار شروع ڪري معاشي استحڪام ۽ پاڻپراڻ طرف قدم وڌائي سگهن ٿا.

اسان جون بهراڙيون جن جن مسئلن ۽ مونجهارن کي منهن ڏئي رهيون آهن. انهن مسئلن مان نڪرڻ لاءِ هڪ منظم رٿابنديءَ جي ضرورت آهي. جنهن رٿابنديءَ تي عمل پيرا ٿي اسان سڀ گڏجي هڪ خوشحال مستقبل ڏانهن وڪ وڌائي سگهون ٿا. ضرورت صرف صادق جذبي ۽ ان تحت عمل پيرا ٿيڻ جي آهي. ڪوئي شڪ ناهي ته غربت جي ڏهڻ ۾ ڦاٿل اسان جو سماج ۽ خاص ڪري اسان جي بهراڙيءَ وارا علائقا ترقيءَ جي راهه تي گامزن ٿي وڃن.

انهيءَ پيغام کي پهچائڻ لاءِ سنڌ رورل سپورٽ آرگنائيزيشن تنظيم سازي جو عمل ڪندي آهي ته جيئن بهراڙين جي غريب ماڻهن جي ذهني اوسر ٿي سگهي، ۽ هو پنهنجا مسئلا سڃاڻي انهن کي پاڻ ئي حل ڪرڻ لاءِ جدوجهد ڪن. تنظيم جا ماڻهو پهريان پاڻ عملي ڪم ذريعي ساڪ ناهين، پاڙي کي روشن منور ڪندي، ڳوٺ جي وارثي ڪن. ائين ڏيئي مان لات ٻرندي گهر، پاڙا، ڳوٺ ۽ شهر سٺا سٺا ٺهندا. اهڙي عظيم جدوجهد لاءِ چئنگ پاڻ کي ٻارڙي آهي، ۽ پاڻ ۾ جذب ڪامليت پندا ڪندي جڳ کي روشن منور ڪري سگهجي ٿو. اهڙي عظيم مقصد جا حاصلات لاءِ ساٿين جو ساٿ ضرور شامل حال رهندو.

تون ساٿي آءُ ساٿ ته ڏي، هي ڏونگر ڏوري هلڻو آ،
هن دوزخ جهڙي دنيا کي، بهشت بنائي ڇڏڻو آ.

**

بزرگن جي مدد وارو پراجيڪٽ

جهونا ٿيا جهاز - ست نه جهلين سڙھ جي

ڊاڪٽر منصور علي

ھڪ اندازي مطابق دنيا ۾ بزرگ ماڻھن جي آبادي 11.22% آھي، جيڪا 2050ع تائين 22% ٿي ويندي.

ٻين لفظن ۾ عمر رسيده (60 سالن کان وڌيڪ عمر) ماڻھن جو تعداد 605 ملين کان وڌي ڪري تقريباً 2 ارب ٿي ويندو. انساني ھمدردي واري امداد جي ھڪ فيصد کان به گھٽ حصو انھن جي ضرورتن جو پورا ٿو ڪري ٿو.

پاڪستان ۾ تقريباً 11.69 ملين عمر رسيده ماڻھو پنھنجي زندگي گذارين پيا. ۽ 2050ع تائين بزرگ ماڻھن جو تعداد وڌي ڪري 433 ملين ٿي ويندو جيڪو پاڪستان جي ڪل آبادي جو 15% آھي. سنڌ جي ڪل آبادي جو 33% غربت جي لڪير کان به ھيٺ زندگي گذري رھيو آھي. وڌندڙ غربت معاشري جي ٻين فردن سان گڏ بزرگ ماڻھن لاءِ به وڏو چئلينج آھي.

سرسو ھيلپ ايڇ هن وقت اتر سنڌ جي ٻن پنتي پيل ضلعن جيڪب آباد ۽ شڪارپور ۾ بزرگ ماڻھن لاءِ ڪم ڪري رھيو آھي. موسم جي لحاظ کان ٻئي ضلع گرم ليڪيا وڃن ٿا. ۽ ھتي جي ماڻھن جو گذر سفر ڪيتي واڙي (زراعت) ۽ چوپائي مال تي آھي. مکيه فصلن ۾ ساريون ۽ ڪڻڪ اُپايا وڃن ٿا. پر زرعي معلومات گھٽ ھجڻ ڪري زراعت مان گھربل لاڀ حاصل ڪري نه ٿو سگھجي.

ٻئي ضلعا اڪثر ڪري موسمي بارش ۽ ٻوڏ جي لڀيت ۾ اچي وڃن ٿا. اھوئي سبب آھي جو سال 2010، 2011 ۽ 2012 وارين ٻوڏن وڏي پئماني تي ھنن ضلعن ۾ تباهي آندي. جنھن جا اثر ايندڙ ڪيترن ئي سالن تائين ظاھر رھندا. دريائي وھڪرن ۽ بارش ۾ فصل، گھر، روڊ رستا ۽ چوپايو مال بُري طرح متاثر ٿيا ۽ انساني زندگي مفلوج بڻجي وئي.

ٻوڏ جي نتيجي ۾ آيل تباهڪارين، جتي آبادي جي سمورن حصن کي متاثر ڪيو، اتي بزرگن ۽ معذور ماڻھن کي به تمام گھڻو متاثر ڪيو آھي ۽ انھن جي انھنجن ۽ تڪليفن ۾ اضافو آئي ڇڏيو آھي. عمر جي ان آخري حصي ۾ اسان جا بزرگ پنھنجي زندگيءَ جي بقا لاءِ وڙھندي گذارين ٿا. ھر قدم تي نااميدي ۽ زندگيءَ جون تلخيون گھيرو ڪري وڃن ٿيون. جيڪڏھن اھا عمر ڪاميابيءَ سان گذري وڃي ته ھوند انسان ڪيڏي نه خوش نصيبي محسوس ڪندو.

سينيئر شھرين جي پلائيءَ جو بل 2007ع کان وٺي پارليامينٽ ۾ زير التوا آھي. جنھن کي اسيمبليءَ مان پاس ڪرائڻ ھڪ وڏي ڪاميابي ھوندي، ضرورت ان ڳالھ جي آھي ته اھڙو بل پارليامينٽ مان جلد از جلد پاس ڪرايو وڃي.

بزرگن جي تيزيءَ سان ايندڙ واڌ کي مدنظر رکندي سرسو باقاعده منصوبي ۽ حڪمت عملي تحت انھنجن ضرورتن پوريون ڪرڻ لاءِ ھنگامي بنيادن تي ڪم ڪري رھيو آھي.

سرسو ھيلپ ايڇ پراجيڪٽ تحت جيڪب آباد ۽ شڪارپور ضلعن ۾ ھن وقت تائين 51 گروپ سوشل ويلفيئر ۾ رجسٽرڊ ڪرائي، تنظيم ۾ 2 ڪروڙ چار لک روپيا ڪميونٽي راولونگ فنڊ (C.R.F) طور ڏنا ويا آھن. تنظيم ۾

شامل في بزرگ کي 10 کان 15 هزار ڏنا وڃن ٿا. ان کان علاوه 1105 ماڻهن ۾ مرغيون پڻ فراهم ڪيون ويون آهن.

ڪميونٽي روالونگ فنڊ (C.R.F) فائڊو حاصل ڪندڙ

فائڊو حاصل ڪندڙن جي قسم			ضلعو
مرد	عورتون	ٽوٽل	
586	511	1,097	شڪارپور
838	591	1,429	جيڪب آباد
1,424 (56.45%)	1,102 (43.62%)	2,526	ٽوٽل

اڪين جي حفاظت (2010 کان 2013ع تائين)

نمبر	اڪين جي سارسنيال	سال	سنڌ ۾ ڪاميابي
1	نظر جون ٽيسٽون	2011	3,000
		2012	12,600
			15,600
2	اڪين جي بيمارين جون دوائون	2011	1200
		2012	4800
			6,000
3	نظر جا چشما	2011	1100
		2012	3673
			4,773
4	آپريشن	2011	300
		2012	1200
			1,500
			27,873

ڪيل ڪل خدمتون

ڪمزور ماڻهن جي مدد لاءِ ورهايل سامان

ضلعو	گھمندڙ ڪرسيون	گھمڻ لاءِ لٺيون	بيسڪيون	ٺوٺين واريون لٺيون	ليٽرين واريون ڪرسيون	گھمڻ لاءِ فرير	ٻنڌ واريون مشينون	نابينن جون لٺيون	ٽوٽل
شڪارپور	726	728	216	63	370	127	495	12	2737
جيڪب آباد	613	453	182	59	483	111	290	8	2199
ٽوٽل	1339	1181	398	122	853	238	785	20	4936

انديا ۾ ست روزه ”دستڪاري ميلو“

ويني وَرَ پون - ستي ملي نه سپرين.

ثمينه برکت علي

آسمان جا هلڪا ۽ گهرا رنگ، انڊلني چهرا رنگ، باغن ۾ پريل هزارين گلڙن جا رنگ، دريا جي ڪپ کان وٺي صحرا جي تتل واريءَ جا رنگ، ڍنڍن، ندين، چشمن ۽ سمنڊن ۾ ڇوليون هٽڙڙ جهري، مني، ٽڙي، ڪوسي پاڻيءَ جا رنگ؛ خالق ڪائنات جي حسين مُصوريءَ جي واکا ڪندڙ گواهي آهن. هر موسم ۾ پيدا ٿيندڙ ميون، گلن ۽ اناجن جا قسمين قسمين رنگ ۽ ذائقا انسان ذات

لاءِ هڪ وسيع و جميل علم ۽ ڄاڻ جو محور رهيا آهن. خود انسان خالق ڪائنات جي هڪ اعليٰ ۽ حسين تخليق آهي. انسان کي رب العزت اشرف المخلوقات ڪري پيدا ڪيو ڪيو تمام مخلوقات کان ته جيئن مالڪ جي پيدا ڪيل نعمتن مان فائدو وٺن ۽ شڪر ادا ڪن.

در حقيقت انسان ۽ ٻين مخلوقات ۾ هڪ اهم ۽ واضع فرق آهي. ”دماغ / شعور يا سمجهه جو“ عقل ۽ اختياري صلاحيتن ڪري انسان باقي مخلوق کان اعليٰ درجو رکي ٿو. انهيءَ عقل ۽ شعور جي ”اک“ سان انسان خواب ڏسندو آهي ۽ انهن خواب کي ساڀيان ڪرڻ لاءِ پاڻ پتوڙيندو آهي پوءِ پل اهو خواب سندس روزي ڪمائڻ جو هجي، وطن سان محبت جو هجي يا وري تخليق سازيءَ جو چونه هجي. انسان انهيءَ لوپ ۾ لوڙڻ لاءِ جهڙندو رهي ٿو ته جيئن پنهنجي منزل ماڻي سگهي.

باشعور ماڻهو هميشه زندگيءَ ۾ پنهنجا اهم مقصد طءُ ڪندا آهن ۽ پوءِ انهن جي حاصلات لاءِ ڏينهن رات محنت ڪندا رهندا آهن ۽ نيٺ ڪين ڪاميابيءَ واري ڪنجي مليو وڃي ۽ سندن خواب ساڀيان ٿيو پون.

سنڌ رورل سپورٽ آرگنائيزيشن جي ننڍي ڪاروبار کي هتي وٺرائڻ واري شعبي جي هيٺ پاڪستان پاورٽي ايليويشن فنڊ (پي.پي.اي.ايف) جي سهڪار سان 21 آگسٽ 2013ع تي ٻن Artisans ڪاريگر عورتن شاهده ۽ ناز گل جي پاڙيسري ملڪ انڊيا ۾ منعقد ٿيندڙ هنري ميلي ۾ شرڪت لاءِ چونڊ ٿي.

هي ست روزه ”دستڪاري ميلو“ 24-30 سيپٽمبر 2013ع تي انڊيا جي شهر دهلي ۾ منعقد ڪيو ويو. هن ميلي ۾ پاڪستان ۽ انڊيا جي باصلاحيت هنرمندن پنهنجا اسٽال لڳايا، هن دستڪاري ميلي ۾ هٿ جي هنر ۽ ڪاريگريءَ

سان سجائيل شيون ۽ اچرج ۾ وجهندڙ حسين فن پارو نمائش هيٺ رکيا ويا.

سرسو پاران سنڌ جي ضلعي سکر، شڪارپور، ڪنڌڪوٽ، جيڪب آباد، خيرپور ۽ گهوٽڪي جي چونڊ هٿ جي هنرن ۽ ڪاريگريءَ کي پرڏيهه ۾ پلو ماڻ ۽ قيمتي ملهه لهڻ لاءِ نمائش ۾ رکيو ويو. پاڪستان پاورٽي ايليويشن فنڊ (پي.پي.اي.ايف) پاران اسد امان جي اڳواڻي هيٺ سترنهن هنرمندن (مردن ۽ عورتن) انڊيا جي هنري

نمائشي پروگرام ۾ شرڪت ڪئي. هنري نمائشي ميلي جو مقصد ٻنهي ملڪن ۾ ٿيندڙ هنرن کي متعارف ڪرائڻ ۽ گڏوگڏ ملڪي صنعت ڪاريءَ کي فروغ ڏيڻ هيو. پر اهم ۽ وڏو مقصد هي به هيو ته ”ڪاريگر“ يا خود ”هنرمندن“ کي منظر عام تي آڻجي ته جيئن کين پنهنجي ٺاهيل فن پاران متعلق قدر قيمت، رايو ۽ واپاري ڏي وٺ جي خبر پئجي سگهجي.

سرسو ۽ پي.پي.اي.ايف پاران گڏيل پهرين اڳيڙي وڪ وڌائي وئي جنهن جو اهم مقصد پئني پيل علائقن جي عورتن جي هٿ جي هنر کي مڃتا سان گڏوگڏ ملڪي صنعت ڪاريءَ جي فهرست ۾ شامل ڪرڻ آهي. اڻ پڙهيل يا گهٽ پڙهيل عورتن لاءِ ڪاروباري تعليم ۽ تجرباتي بنيادن تي ٻڌل هن ڪاوش سان بيشڪ هڪ واضع ۽ بهترين فائدي وارو موقعو فراهم ڪيو آهي.

سند جون عورتون جيڪي ڏينهن رات محنت ڪري پنهنجي حياتي جي اڌ کان وڌيڪ عمر هن ڪم ۾ ۽ هنر جي رنگن جي سينگار ۾ گهاريو ڇڏين ٿيون. هن نمائشي پروگرام انهن عورتن جي ننڍڙن جي ارپنا، جوانيءَ جي جوت، نور ۽ پوڙهائپ جي سهڪار لاءِ ”پيٽا“ آهي ته جيئن نون جنم وٺندڙ روحن ۾ به اهي رنگ چٽجن ۽ هميشه واضع انداز ۾ قائم دائر رهن ۽ سند سونهاري جي سون جهڙي مٽي هر هنڌ ماڻ لهي.

هو جي ڪن ڪپارجا - سوڌو سي نه سٿين،
اندر جي آهين - سٿو سنيهو اُن سين.

سهڪاري انتظام هيٺ هن نمائشي پروگرام ۾ سوين اسٽال سجايا ويا ۽ هزارين ماڻهن هن نمائشي ميلي کي پنهنجي اکين سان ڏٺو ۽ تمام گهڻو پسند ڪيو. ڀلا پاڪستاني هٿ جي هنري ۽ ثقافتي رنگن کان ڪير پيو منهن موڙي سگهي. مطلب ته هن ميلي ۾ پاڪستان پاران لڳايل اسٽالن تي تمام گهڻي رش لڳل رهي. اتان جا ماڻهن 1947ع واري پاڪستان جي نقاش ڪاريءَ ۽ رنگن کي سارڻ لڳا. ڪجهه ماڻهن ته شهرن، چونڪن ۽ دريائن جا نالا

وئي پئي پنهنجي پاڪستان سان محنت جو اظهار ڪيو ته ڪن وري جهجهي مقدار ۾ هنري فن پاره خريد ڪري پرائيون ياديون تازيون ڪيون ۽ پنهنجون محبتون ونديون. ائين ڪئي چئجي ته ”انڊيا جي شهر دهلي ۾ پاڪستان جي رنگن جا ڏهل وڃي ويا“

پهريون ڀيرو پرڏيهه ريل ذريعي سفر ڪندڙ هنن ٻن هنرمند عورتن شاهده ۽ ناز گل جن جو تعلق ضلعي سکر ۽ خيرپور سان آهي پنهنجا ويچار ڪجهه هن طرح ونديا:

”ريل جو سفر ٽڪائيندڙ ضرور هيو، پر اتي پهچڻ کانپوءِ اسان کي تمام گهڻو قرب مليو ماڻهن تمام سٺي عزت ڪئي. ۽ پوءِ لڳو ته پاڪستان کان انڊيا وڃڻ لاءِ جڻ ته گهر جي هڪ دروازي کان ٻئي دروازي تائين پيادل هلي وڃڻ جيترو سفر آهي.“

اسان کي واگها بارڊر تان گذرڻ مهل اهو احساس ٿيو ته جڻ مالڪ جي ڌرتيءَ کي پتيون ڏئي ٻن حصن ۾ ورهايو ويو هجي. بحرحال انڊيا پهچڻ کانپوءِ جڏهن نمائشي ميلي ۾ اسٽال لڳايا ته اسان کي احساس ٿيو محسوس ڪيو ته اسان کي پنهنجي ثقافتي هنرن جي ايتري قدر ۽ انهن سان ايتري محبت ناهي جيتري پرڏيهه ۾ رهندڙ پاڪستانين ۽ پرڏيهي ماڻهن کي آهي. اسان جي اسٽال تان ماڻهن سٺي خريداري ڪئي جنهن سان اسان کي تمام گهڻو فائدو مليو، پنهنجي سنڌ جي ثقافتي شين کي ٻين ملڪن تائين پهچائيندي ۽ پرڏيهي ماڻهن کي وڪرو ڪندي هڪ عجيب خوشي محسوس پئي ٿي.

اسان کي ريل گاڏي ذريعي سفر ۽ اتان جي ماڻهن سان گڏجي رهڻ دوران ڪافي ڄاڻ ملي ۽ گڏوگڏ آئينده لاءِ هنري شاهڪارن کي بهتر طريقي سان ههڙن پرڏيهي نمائشي پروگرامن ۾ پيش ڪرڻ واسطي پڻ ڄاڻ ۾ خاطر خواه اضافو ٿيو.

ميلي ۾ شريڪ ماڻهن ڪافي صلاحون ۽ نوان آڏياڙ ڏنا جن تي عمل ڪندي پنهنجي هٿ جي هنر کي اڃان بهتر ڪري آئينده بهتر ناڻو ڪمائنداسين، جنهن سان اسان جي غربت ۾ گهٽتائي ايندي ۽ اسين خوشحالي طرح گامزين ٿينديون سين.

سرسو ۽ پي.پي.ايف جون اسين تمام گهڻيون ٿورائتون آهيون جن اسان کي اهڙو موقعو فراهم ڪيو ۽ اسان جي همت افزائي ڪئي ۽ اسين ارادو ڪيو آهي ته اهڙو عزم وٺبو پنهنجي ڳوٺ جي پيڻرن ۾ پرڻ ۾ وسان ڪونه گهٽائينديوسين جنهن سان سندن زندگي ۾ تبديلي جي اميد جو ڪرڻو روشن ٿي سگهي ۽ هو پنهنجي خوشحال ۽ عزت پرئي زندگي طرف وڪ جهندي ٻئي جي محتاجي کان بچي سگهن. ان اونچي مقام جي حاصلات لاءِ

کين محنت ڪرڻي پوندي، هنر ۽ علم سکڻا پوندا.

شال اسان جون سڀئي اديون ان عظيم مقصد ۾ ڪاميابي ماڻيندي جيئري جنت جو نظارو فراهم ڪري سگهن.

ڏيڪارييس ڏڪن - گوندر گس پرين جو،

سونهائي سورن - ڪي هيڪاندي هوت سين.

**

سرسو میچتا: میڈیا جی نظر ۾

جمیل سومرو

موجودہ تیز رفتاریء ۽ ترقیء جی سفر ۾ انسانی زندگی تي سڀني کان وڌيڪ اثر انداز ٿيڻ وارو عنصر میڈیا آهي. میڈیا ئي نئين نسل سمیت بهراڙيء وارن علائقن ۾ ”ویزن“ سوچ ۽ عمل پیدا ڪري رهيو آهي. میڈیا جی سبب ئي مختلف علائقن، قبیلن ۽ ذاتین جون ریتون رسمون موجوده حالتن جو جائزو هڪ ملڪ کان ٻئي ملڪ تائين پهچي ٿو. ”Trend“ (رجحان) تبدیل ٿي رهيا آهن، آگاهي ۽ شعور کي هٿي ملي رهي آهي ۽ انسانی زندگی جو مجموعي نظام اسرجندو ۽ وڌيڪ مضبوط ٿيندو پيو وڃي، میڈیا پرنٽ (چپائي) هجي، اليڪٽرانڪ يا ڪنهن به ڪٿي شڪل ۾ هجي، پر انسانی شعور کي رسائي جو فرض سرانجام ڏئي ٿو. ان کي اسان ”معاشري جو آئينو“، ٻئي اک، محتسب اعليٰ يا ڪٿي ڪهڙو به نالو ڏيون انجي اهمیت ۽ طاقت کان انڪار ممڪن ئي ناهي.

اسانجي ملڪ پاڪستان ۾ میڈیا جی آزادي کي هن تیز رفتار ترقیء جو اندازو ته هن ڳالهه مان ئي لڳائي سگهجي ٿو ته 2002ع ۾ صرف 2 ٽیلویزن اسٽیشنز جی پيٽ ۾ اڄ ملڪ اندر 90 کان وڌيڪ ٿي وي اسٽیشنز ۽ 135 نجی ایف.ایم. چینلز ڪم ڪري رهيا آهن. 2000ع جی پيٽ ۾ اڄ 17000 صحافي / رپورٽر آهن جيڪي 40 کان 70 ملین ماڻهن تائين معلومات جو ذريعو آهن.

هن نت نئين ٽيڪنالاجي جی ایڊوانس ڊؤر ۾ اخبارن، رسالن، ریڊيو ۽ ٽي وي چینلن جی ذريعي انهن ئي صحافین اسان جی بهراڙيء وارن علائقن ۾ رهندڙ ماروٽرن تائين معلومات پهچائي رهيا آهن، تحقیقاتي رپورٽون ناهي میڈیا ذريعي پهچائي اتان جی مسکين ماڻهن ۾ هڪ جذبو ڏنو آهي. پنهنجي زندگين کي تبدیل ڪرڻ لاءِ اُتساهيو آهي ۽ عملي روپ ۾ وري سرسو جهرجهنگ پهچي ڪري پنهنجي ڪامياب حڪمت عملي ۽ اڻ ٿڪ محنت سبب هتان جی ماڻهن کي هڪ جياپو ڏنو آهي. سندن سوچ کي عملي جامعو پارائي ڇڏيو آهي. میڈیا ۽ سرسو جی لازوال قدمن سان هي ماڻهو هاڻي نه صرف ويهن سالن تائين حالتن ۽ واقعن جی شينگوئي ڪري سگهن ٿا بلڪ پنهنجي ۽ پوري ڪميونٽي جی پلائي ۽ منفعي لاءِ هڪ پلان ناهي مستقل طور تي اڳتي پڻ وڌي رهيا آهن.

انهن ماڻهن جی اهڙي اُتساهڻ کان وٺي انهن جی زندگين کي خوشحال بنائڻ واري عمل ۾ سنڌ رورل سپورٽ آرگنائيزيشن (سرسو) کي نه صرف هتان جی مقامي میڈیا بلڪ ڏيهي ۽ پرڏيهي میڈیا پڻ گهڻو ساراهيو آهي.

* بي.بي.سي - اردو : تعليم کا خواب اور معاشره

* ڊيلي ڊان ڪراچي: 12 ڊسمبر 2012ع

A paradigm shift in rural economy

روزانه ڪائنات 6 فروري 2013ع

سرسو ڪيآء پسماندہ ڪلائقوں میں ترقیاتی منصوبے جاری

مختلف مسائل سے دوچار عوام کے مسائل حل کرنے اور زندگی بہتر بنانے کی کوشش کے

بہتر نتائج نکل رہے ہیں۔

• روزانی ”گراف“ خیرپور میرس (7 فیبروری 2013ع) سرسو سنڈ یر عوامی پلائی جی کیترن ٹی منصوبن تي ڪم ڪري رهيو آهي.

• ”ڊيلي ايڪسپريس“ ”تربيون“ / ”دي ايڪسپلورر“ / ”دي پئنر“ (16 آڪٽوبر 2013ع)

Capacity building brings significant improvement in life of Azra

• روزانه ”کليم“ ۽ مڙني سنڌي، اردو اخبارون (3 جولائي 2013ع)

ڪنھن ڏويزن ميں ھنگامی صورتحال ڪے دوران ملکی تنظیموں سے بھرپور مدد لی جائیگی: ڪمشنر ڪنھن

اس سلسلے ميں سرسوكا ڪردار اھميت کا حامل ھے: ڏاکڻي نياز عباي

• ڊيلي ايڪسپلورر (27 جون 2013ع)

SRSO Playing a crucial part in getting poor to stand on their feet

• ڊيلي ”دي نيشن“ ڪراچي : (10 جون 2013ع) SRSO observed Mother's day

• ڊيلي پاڪستان آبزورر (13 اپريل 2013ع)

Role of SRSO in reduction of poverty women empowerment widely hailed.

• ڊيلي ريجنل ٽائمز (9 مئي 2013ع) A silent Struggle

• ڊيلي سنڌ / عوامي آواز (4 مئي 2012)

سڪيا ڳوٺ، سڪي سنڌ ۽ غربت جو خاتمو

• ڊيلي فرنٽيئر پوسٽ (31 آڪٽوبر 2012ع)

• A Truly rural development & changes at gross root level

• ڊيلي ”دي نيشن ڪراچي : سيپٽمبر 10، 2012ع)

• Community network: The spirit of Rural Areas

• ڊيلي پاڪ آبزورر / دي نيوز (6 آڪٽوبر 2012ع)

• Fighting poverty unemployment in Sindh

• ڊيلي پاڪستان چرسٽئين پوسٽ / ڊيلي لاهور / آءِ تربيون (8 ۽ 9 مئي 2012ع)

A Silent Struggle

• ڊيلي نيشن ۽ ريجنل ٽائمز (23 آڪٽوبر 2013ع)

SRSO Reduces poverty; Improve quality of life of people

• ڊيلي ايڪسپلورر (29 مارچ 2012ع)

42 Flood affected village Rehabilitated by SRSO is indeed a heart warming sight

روزنامہ کليم / کليم ايڪسپريس اخبارين ايا دگار اجسارت (12 مئي 2013ع)

۔ ملڪ سے غربت اور بيروزگاري کا خاتمہ اولین ترجیح ہے۔ خورشيد شاہ

۔ پسماندہ علاقوں ميں غربت ڪے خاتمه كيلئے سرسوكي ڪوششیں قابل تعريف هيں۔ وفاقي وزير ليبر اينڊ مين پاور

- دي فنانشل ڊيلي (23 مئي 2012 ع) Minister Claims Cut in Poverty
- روزاني ”خبرون“ سکر/ پاڪ سنڌ/ خبرين/ يادگار/ انجام/ رياست (7 جون 2012 ع) سنڌ جي سرزمين کان غربت گهٽائڻ لاءِ ڪوششون جاري آهن؛ هاشم لغاري سرسو پاران مختلف علائقن ۾ سکيا ڏني پئي وڃي؛ خورشيد شيخ ڊائريڪٽر يوت افيئرز
- روزاني خبرون، سکر (7 جون 2012 ع) سرسو مختلف شعبن ۾ نوجوانن کي سکيا ڏني رهي آهي؛ خورشيد شاه
- ڊيلي دي نيشن/ وزدم/ ريجنل ٽائيمز/ ايڪسپلورر/ دي نيوز (12 مئي 2012 ع) Poverty Reduction measures fulfilled: Khurshid Shah appreciated the Role Playing by SRSO in the region.

روزنامہ ايڪسپريس اور روزنامہ جسارت ڪراچي (17 اپريل 2012ء)
غربت ڪه خاتمه ڪيلو اين۔ جي۔ اوزمؤثر ڪردار ادا ڪر رهي ٿي۔ سينئر صحافي رحمت سومرو

روزنامہ جسارت ڪراچي (22 نومبر 2012ء)
سرسو ڪه خدمات غربت ۾ ڪي ڪيلو معاون ثابت هونو لگو۔

روزنامہ جسارت/ جنگ؛ ڪراچي (22 مئي 2012ء)
سرسو ڪا ڪامياب حڪمت عملي نه زراعت ۾ انقلاب برپا ڪر ديا۔

مٿين هيڊ لائينز کان علاوه ٻن علاوہ ٻن سالن جي ٿوري عرصي ۾ سرسو جي مختلف پروجيڪٽس ۽ سرسو پاران ڪوٺايل مختلف سيمينار ۽ ورڪشاپس کي ملڪ جي مٿني انگريزي، اردو ۽ سنڌي اخبارن جيڪو ماڻ ڏنو آهي انهن کي لفظن ۾ بيان نٿو ڪري سگهجي.

اها حقيقت به آهي ته ڪنهن به معاشري ۾ موجود پلائي وارن ڪمن کي ابلاغ جي ذريعن / ميڊيا ذريعي اصلي شڪل ڏيکاري سگهجي ٿي. ميڊيا لاءِ اهو لازمي به آهي ته ماڻهن جي اصلي تصوير ۽ مؤقف سميت سماجي پلائي لاءِ جاکوڙ بندڙ ادارن جي مؤقف کي عوام الناس تائين مثبت ۽ تعميري سوچ پيدا ڪرڻ جي لاءِ انهن جي تربيت پڻ ڪري.

سرسو جي اهڙن بي مثال قدامت ۽ جاکوڙ کي ڪڍي ان جو صحيح استعمال ڪري اسان پنهنجي ماروئڙن کي نه صرف حقيقي معلومات بلڪه ڪميونٽي اندر انقلاب به آڻي سگهون ٿا.

**

سرسو جي سهڪار سان آمدني جو ذريعو ملي ويو!

ماندي ٿي ۽ نه مارئي تنهنجو الله به آهي،
سون ڏينهن جا ڏکڙا هڪ لحظي ۾ لاهي،
اهوئي الله آهي جيڪو ماڳ رسائيندي مارئي.

روبينه بلوچ

سوشل آرگنائيزر
ڊسٽرڪٽ آفيس خيرپور.

غربت سماج ۾ موجود سڀني ناسورن جي جڙ آهي. سماج ۾ سونهن پيدا ڪرڻ لاءِ، انهيءَ ۾ معاشي توازن پيدا ڪرڻ لاءِ ۽ غربت، بُڪ، بيروزگاريءَ کي تڙي ڪيڻ لاءِ سماج جا ساڃاهه وند ۽ سوچيندڙ ذهن هميشه ڪوششن ۾ رهندا آهن. اهڙن ڪردارن ۽ انهيءَ راه تي سفر ڪندڙ ادارن جو اهو مک مقصد هوندو آهي ته سماج کي مفلسيءَ جي ڌٻڻ مان ڪڍي پاڻيڙو ڪجي.

شانه ڳوٺ محرم علي يونين ڪائونسل شادي شهيد جي رهواسي آهي. هي ڳوٺ سرسو ڊسٽرڪٽ آفيس خيرپور کان 10 ڪلوميٽرن جي مفاصلي تي اوڀر طرف

واقع آهي. پنجن ٻارن جي اولاد رکندڙ شانه پنهنجي مڙس علي جان جي محنت مزدوري واري ڪمائي مان گذر سفر ڪندي، ڏکيو سُڪيو پنهنجي ٻچڙن جو پيٽ پئي پاليو.

سرسو جي سوشل موبلائيزيشن ۽ خصوصي منصوباسازي تحت ”يونين ڪائونسل سطح تي غربت گهٽايو پروگرام“ جي نالي سان شروع ڪئي ته شانه زال علي جان به انهيءَ مان فائدو حاصل ڪرڻ جو سوچيو، شانه جو گهراڻو هڪ غريب ترين گهراڻو آهي. تنظيم ”علي جان“ جڙڻ کانپوءِ، غربت جي چنبي مان آڃو ڪرائڻ ۽ آمدني وڌائڻ جا موقعا فراهم ڪرڻ واسطي شانه کي تنظيمي جاڳرتا جي عمل سان منسلڪ ڪيو ويو.

تنظيم جڙڻ کان اڳ رند قبيلي جي عورتن کي ڪنهن سان ڳالهائڻ ۽ ٻاهر نڪرڻ تي سخت پابندي هوندي هئي. ائين سمجهجي تي عورتون قبائلي علائقي ۾ رهن پيون، جتي صرف جهنگ جو قانون لاڳو هجي، اتي سرسو جي موبلائيزيشن ڪنهن معجزوي کان گهٽ نه هئي، چوڻ اهڙي ڪميونٽي کي هڪ جاءِ ڪنو ڪرڻ، انهن کي منظر ڪرڻ، ايڪي ٻڌي لاءِ همٿائڻ، تربيتون حاصل ڪرڻ لاءِ آماده ڪرڻ ڪو آسان ڪم ڪونه هيو. تنهن هوندي انهيءَ

ڳوٺ ۾ بهتر حڪمت عملي سان ڪم جي شروعات ڪئي وئي، ڪجهه فعال ڪارڪن عورتن کي گڏ ڪري انهن کي تنظيمي مالها ۾ مڙهيو ويو، هتي انهن بهادر عورتن جي ڳالهه ڪنداسين. جن کي سرسو جي پليٽ فارم تان تربيتون پڻ ڏياريون ويون. جنهن بعد شانه ۽ ٻيون ميمبر عورتون ٻڌائين ٿيون ته:

اسان کي پهريان ڪنهن به اوڀري مرد سان ڳالهائڻ نه ڏنو ويندو هيو سدائين جڻ ڊپ ۽ پهري هيٺ رهنديون هيون سين. سرسو ٽيم جي سمجهائڻ ۽ بهتر حڪمت عمليءَ کانپوءِ اسان جي ڪميونٽي جا

ماڻهو منظر ٿيا انهن کي ڳالهه سمجهه ۾ اچي وئي ۽ هنن اسان کي مردن تربيت حاصل ڪرڻ جي اجازت ڏني، تربيت دوران اسين سڪيو ته پنهنجي مدد پاڻ تحت به غربت گهٽائي سگهجي ٿي.

ڳوٺ اچڻ کانپوءِ اسين پنهنجي تنظيم ۾ شامل ٻين عورتن کي پڻ بچت ۽ ايڪي ٻڌي جي باري ۾ سمجهايو سين، اسين چئن ميمبرن نوجهان زال علي رهبر، عجيبان زال علي گوهر، حضوران زال اله بخش ۽ آءُ شان پاڻ ۾ صلاح مشورو ڪيو ته اسين سڀئي گڏجي ڳوٺ ۾ اتي جي چڪي لڳايون، چوٽه ڳوٺ ۾ اتي پيهڻ جي مشين نه آهي، ڏاڍي تڪليف ٿيندي آهي. تنهن بعد اسين

گڏجي سرسو کان قرض حاصل ڪرڻ لاءِ هڪ قرارداد لکي ڏني، جيڪا جلد منظور ٿي. اسين سڀني گڏيل صلاح سان هڪ اتي جي چڪي خريد ڪئي سين. جنهن جي ٽوٽل رقم -/60,000 هزار هئي. اسان چئن ميمبرن کي مليل قرض جي رقم -/45,000 هزار روپيه ٿي. باقي -/15,000 هزار پنهنجي جمع پونجي ملائي اسين ڳوٺ ۾ اتي جي چڪي لڳائي سين. جنهن مان نه صرف اسان کي پر سموري ڳوٺ ۽ آسپاس جي ڳوٺاڻن کي پڻ هڪ سهوليت ميسر ٿي. هن چڪيءَ کي هلائڻ لاءِ اسين تمام گهڻي

محنت ڪئي سين، جنهن مان اسان کي سٺو فائدو ٿيو. اسين وري تنظيم جي ميمبرن گڏجي صلاح ڪئي سين ته چوٽه ڇانورن چڻڻ جي به چڪي لڳايون چوٽه اسان وٽ ساريون به گهڻيون ٿينديون آهن. يڪراءِ سان فيصلو ڪري اسين وري ٻيهر سرسو کي قرض لاءِ قرارداد لکي ڏني جيڪا به جلد منظور ٿي. اسين چڻي ميمبرن قرض جي رقم ملائي ڪري هڪ ڇانور چڻڻ جي چڪي ورتي سين. الله جي فضل سان ۽ اسان جي محنت سان هن وقت ٻنهي چڪين مان روزانه 500 کان 600 سٺو روپيه ڪمائي ٿي پئي. ڇانورن جي سيزن ۾ ته اڃان به ڪمائي وڌيڪ ٿيندي آهي. اسين سرسو جي ٽيمر جا تمام گهڻا شڪرگذار آهيون جنهن اسان جي تمام گهڻي مدد ۽ رهنمائي ڪندي ڏکڻي وقت ۾ اسان جو ساٿ ڏنو، اداري جي ٽيمر اسان جي مردن کي منظم ڪيو جنهن جي ڪري اسان کي به تنظيم ۾ ڪم ڪرڻ جي اجازت ملي.

ان ۾ ڪوبه شڪ نه آهي ته سرسو ٽيمر بڪ ۽ اڄ برداشت ڪري پنهنجي ڪم کي صحيح نموني سان سرانجام ڏيڻ لاءِ ڏينهن رات ڪوششن ۾ رڌل آهن. جهڙي طرح هڪ اڃايل ماڻهو ڪنهن ريگستان ۾ پاڻي جي تلاش ڪندو آهي. اهڙي طرح سرسو غربت کي گهٽائڻ لاءِ غريبن جي جي تلاش ۾ مصروف عمل آهي. ۽ ٽيمر پنهنجي پرپور ڪوشش پئي ڪري ته انهن غريب عورتن کي پاڻ ڀرو ڪري معاشري ۾ عزت جي زندگي گذارڻ لاءِ حوصلو ۽ مدد فراهم ڪجي ته جيئن هو به عزت جي زندگي گذاري سگهن، ۽ عورت کي به معاشري ۾ عزت ۽ اهميت ملي. اسين تنظيم علي جان جون سڀئي ميمبر عورتون سرسو پاران اسان جي ڳوٺ ۾ ڪيل ڪارڪردگيءَ، مدد ۽ حوصلا افزائي مان تمام گهڻو مطمئن آهيون ۽ اسان جو ٻيو پلان آهي ته سرسو جي رهنمائي ۽ مدد سان ڳوٺ ۾ هڪ ڪڪڙين

جو فارم لڳايون ته جيئن اسان وڌ کان وڌ محنت ڪري پنهنجي مدد پاڻ تحت غربت کي گهٽايون. اسان جي پرپاسي جي ڳوٺاڻين عورتن کي پڻ اهائي گذارش آهي ته وڌ کان وڌ سرسو جي ٽيمر سان تعاون ڪريو، توهان ۽ اسان جي لاءِ سرسو اداري وٽ تمام گهڻا پروجيڪٽ آهن جنهن وسيلي اسان گهڻو نه ته ٿورو ئي سهي پر پنهنجي غربت کي گهٽائي پنهنجي خاندان جي ڪفالت ڪري سگهون ٿيون.

*

صنفي جاگرتا

نياز علي سومرو

جنس مان مراد مرد ۽ عورت آهي. اها هڪ خدا جي بهترين تخليق آهي. جنهن کي تبديل نٿو ڪري سگهجي. جڏهن ته صنف (Gender) سماج ۾ جنس جي بنياد تي مرد ۽ عورت جي ڪردار ۽ ڪم ڪار کي

ظاهر ڪندو آهي. جڏهن ته سماج اندر ڪردار جي حوالي سان جوڙيل قانون اسان انسانن جا آهن. ان ڪري انهن ۾ وقت ۽ حالتن جي مد نظر ڦيرگير ٿيندي رهندي آهي. مردن ۽ عورتن جي وچ ۾ جيڪڏهن ڪو فرق آهي ته اهو سندن جسماني بناوت ئي آهي. پر اسان وٽ ڪيئي ڳالهون پتر تي لکير ڪري سمجهيون وينديون آهن. جنهن جي ڪري صنفي برابري جي هڪجهڙائي جي مخالفت ڪئي ويندي آهي. ۽ ان کي ئي بنياد بڻائي عورتن کي مردن کان ڪمتر سمجهيو ويندو آهي، سائي سماج جي غلط فهمي آهي.

اسان پوري دنيا کان چوٽ تي چڙهيل نظر ٿا اچون مثال طور چوڪرين جي پڙهائي ۽ سندن رشتن ناتن ۾ ساڻن مشورو ڪرڻ کي غلط سمجهيو ويندو آهي. ڪاروڪاري جي نالي ۾ هلندڙ نيائين جي قتل کي غيرت سان جوڙي ڪري، معصوم حياتين کي ختم ڪرڻ جون فتوائون ڏئي خون وڪرو ڪري سرن جا سودا ڪيا ويندا آهن. جتي سڀ کان وڌيڪ نشانو عورت کي ئي بڻايو ويندو آهي. جن کي اسين هاڻي آسماني صحيفون سمجهي پوڄي رهيا آهيون.

سماج اهي ترقي ڪندا آهن جنهن ۾ زندگي سان سلهاڙيل ڪم تمام اهم ڳالهين متعلق واضح ۽ چٽا موقف هوندا آهن. انهن کي خبر هوندي آهي ته ڪهڙي ڳالهه فائدي واري ۽ ڪهڙي نقصانڪار آهي. صنفي فرق کي سمجهڻ بنا اسان ترقي نٿا ڪري سگهون. جڏهن قوم جي اڌ آبادي ترقي لاءِ هلندڙ سموري وهنوار کان الڳ هجي. بلڪ ان کي انسان ئي نه سمجهيو وڃي ته پوءِ اسان تيزيءَ سان تبديل ٿيندڙ هن دنيا سان ڪيئن قدم بدمقدم هلي سگهنداسين.

اهڙي ئي مقصد کي اڳتي وڌائيندي سنڌ رورل سپورٽ آرگنائيزيشن ”سرسو“ جو صنفي ترقي جو شعبو (جينڊر سيڪٽر) جيڪو 2008ع کان سنڌ جي نون ضلعن ۾ پنهنجو ڀرپور ڪردار نڀائي رهيو آهي. ان شعبي جو مقصد سنڌ جي ٻهراڙين ۾ رهندڙ عورتن تي ٿيندڙ ظلم، زيادتي، تشدد، اڻ برابري، ڪڏين ريتن ۽ رسمن، ننڍپڻ ۾ شادي، چوڪرين جي تعليم وغيره جي حوالي سان سنڌ جي واڻهن وسڻين ۾ مرد ۽ عورتن سان مختلف ننڍا توڙي وڏا صنفي ورڪشاپ/ پروگرام ڪري هنن ۾ سجاڳي پيدا ڪري رهيو آهي ته جيئن معاشري ۾ مرد جيئن عورت جي مان مرتبي کي اهميت ڏئي سگهجي.

ڪنهن ڏاهي جو قول آهي ته ”عورت نصف انسانيت آهي“ مرد انسانيت جي هڪ حصي جي نشاندهي ڪري ٿو ته عورت ٻئي حصي جي. عورت کي نظرانداز ڪري انسان ذات جي پلائي لاءِ هرڪوشش اڏوري ۽ اڻپوري رهندي. ڀلا ڪو ماڻهو ڪنهن اهڙي سماج جو تصور ڪري سگهي ٿو جيڪو رڳو مردن تي ٻڌل هجي جنهن ۾ عورتن جي ضرورت نه هجي. ٻئي جنسون هڪ ٻئي جي ضرورت آهن نه مرد عورت کان سواءِ پنهنجو وجود قائم رکي سگهي ٿو ۽ عورت مرد کان بغير رهي سگهي ٿي. جيڪڏهن دنيا جي ڪنهن به سماج ۾ اڌ آبادي کي برتر ۽ اڌ آبادي کي ڪمتر ڄاڻي، انهن جي وچ ۾ ويڇو پيدا ڪيو وڃي ته اهو سماج ترقي جي رفتار ۾ ٻين سماجن کان پٺتي رهجي ويندو. پر افسوس جو هن ڌرتي تي مظلوم ماڻهن ۾ سڀ کان وڌيڪ تعداد عورتن جو آهي جيڪي ڏاڍو شڪار

ٽين ٽيون پوءِ ڪٿي گهٽ ته ڪٿي وڌ. هڪ ڪامياب معاشري جو مطالعو ڪجي ته مرد ۽ عورت هڪ گڏيءَ جا به ڦيٽا آهن. جسماني طاقتجي لحاظ کان مرد وڌيڪ سخت ڪم سرانجام ڏيندي، بڪ، سفر ۽ ڪشالا ڪائيندي روزگاري لاءِ، سٺو ڪم ڪري سگهي ٿو، جنهن جي آمدنيءَ سان گهر جو چرخو ٻارن جي تعليم، صحت جي معيار ۽ کاڌي پيٽي لاءِ پئسا استعمال ڪيا وڃن ٿا.

ٻئي طرف مرد جي اهڙن ڪشالن جدوجهدن ۽ جفاڪشين عيوض سندس ڪمپل پئسن جو جيڪڏهن عورت صحيح استعمال نه ڪري، ته ٻارن کي بهتر صحت، غذا ۽ تعليم کونه ملي سگهندي. ٻئي ڦيٽا گڏوگڏ ڊڪندا ته ترقي جي منزل ويجهو ٿيندي ۽ سفر ڪامياب پڻ ٿيندو.

اسان وٽ بگاڙ تڏهن پيدا ٿيو آهي جو عورت کي ”گهر“ جهڙو ادارو بهتر بنائڻ جي جاءِ تي ڪانئس رونبو، لاپ، گاهه، ڪتر، مال متاع ۽ پئسن ڪمائڻ وارا ڪم ورتا ٿا وڃن، جا سراسر فطرت جي عين ابتڙ آهي ۽ قدرت سان ٽڪراءَ جي نتيجي ۾ معاشرتي بگاڙ، اونداهه ۽ ناسور زده ماحول اسان جي سامهون آهي ۽ جڳ جيئري ئي دوزخ جو ڏيک ڏئي رهيو آهي.

سرسو ڏينهن رات ٻهراڙي جي ماڻهن سان لهه وچڙ ڪندا جاڳرتا پندا ڪرڻ لاءِ ڪوشش ڪئي. صنفِي ترقيءَ جو شعبو ان ڏس ۾ وسان کونه ٿو گهٽائي.

صنفِي شعور کي وڌائڻ لاءِ صنفِي ترقي جي شعبي مختلف ڳوٺن مان مرد ۽ عورتن کي صنفِي برابري تي تربيت ڏيندڙن جي تربيت (Gender ToT) جي شروعات پڻ ڪئي ته جيئن اڳتي هلي اهي معاشري ۾ صنفِي برابري جي جاڳرتا کي هٿي وٺرائڻ ۾ مددگار ثابت ٿين. سرسو انهيءَ سلسلي ۾ ايف.ايم. ريڊيو تي صنفِي پيغامات به نشر ڪري رهي آهي ته

جيئن وڌ کان وڌ ماڻهن ۾ سجاڳي بيدار ٿئي هيءَ هڪ ننڍڙي ڪوشش آهي ته هن معاشري ۾ عورتن تي ٿيندڙ ظلم، جبر ۽ ڏاڍ ڪي ڪجهه گهٽائي سگهجي. سنڌ ۾ ٿيندڙ عورتن تي ظلم ۽ ڏاڍ جيڪو سنڌي اخبار ڪاوش انهن کي گهڻو ظاهر ڪري ٿي. هيٺ ڪجهه انگ اکر آهن جيڪي اوهان جي آڏو پيش ڪجن ٿا.

اسان جو سماج اهڙي واٽ تي بيٺل آهي جنهن جي ڪابه منزل طئي ٿيل نظر نه پئي اچي. جتي ترقيءَ جون راهون اڳيان هجن تنهنڪري اچو ته گڏجي صنفِي شعور کي اڳتي وڌائي پنهنجي زندگيءَ کي بهتر ڪرڻ جا اهڙا گس ڳولهيون جتي اسان جون نياڻيون بنيادي حقن کان محروم نه ٿين ۽ پنهنجي سماجي سگهه کي سڃاڻي ترقيءَ منزل طرف گامزن ٿي سگهن.

* سچا موتي *

- ساهه لباس سان عورت جي عصمت جي حفاظت ٿيندي آهي.
- جيڪو شخص عورت تي پنهنجو هٿ سواءِ مهرباني جي رکي ٿو، اهو بزدل ۽ قابل نفرت آهي.
- منهنجي راءِ ۾ عورت کان وڌيڪ مظلوم هن دنيا ۾ ڪوئي ناهي.
- پڙهيل لکيل استاد اڻ پڙهيل ماڻهن جا شاگرد رهي چڪا آهن.
- ماءُ ڪڏهن به هي محسوس نٿي ڪري ته ان جي دعائن جي بغير به اولاد محفوظ آهي.
- ماءُ جي محبت ۾ گهرائي جو سمنڊ آ، جنهن جي ماڻڻ جو ڪو اوزار ئي ڪونهي.

هنر بادشاه آهي

زبير سومرو

سنڌيءَ ۾ پهڪو آهي ته ”هنر بادشاه آهي“ پر هنرمند ماڻهن کي پنهنجي بادشاهيءَ جي باري ۾ اها ڄاڻ نه هوندي آهي ته هنر ڪيئن ۽ ڇو بادشاه آهي. چو ته هر هنرمند بنيادي طور تي مزدور هوندو آهي ۽ مزدور يا پورهيت طبقي جا ماڻهو پاڻ کي بادشاه تصور ڪن، اهو انتهائي مشڪل آهي.

هنر جي بادشاهيءَ جو هڪ ٻيو دليل هڪ تاريخي واقعي مان به ملي ٿو. چون ٿا ته ڪنهن جنگ جي پڄاڻي تي هڪ ڌر جا ڪجهه فوجي مارجي ويا ۽ ڪجهه جوان زنده گرفتار ٿيا. جيڪي گرفتار ٿيا، انهن کي جنگي قيديءَ جي حيثيت ۾ قيد ڪيو ويو. انهن قيدين مان ڪجهه هنرمند ماڻهو هئا، جيڪي اڏاڻي تي ڪپڙو اٽڻ جا ماهر هئا.

جڏهن فاتح بادشاه کي خبر پئي ته هن جي قيدخاني ۾ مفتوح قيدين ۾ ڪجهه هنرمند آهن، ته هنن کي درٻار ۾ طلب ڪيائين ۽ هنن کي چيائين ته اسان جي ملڪ ۾ ڪپڙي تيار ڪرڻ جي صنعت يا ان سان لاڳاپيل ماڻهو نه آهن، اوهان منهنجي ملڪ جي ماڻهن کي ڪپڙو اٽڻ جو جيڪڏهن هنر ڏيندؤ ته مان اوهان کي معاوضي طور آزاد ڪندس. اها ڳالهه هنرمند قيدين کي پسند آئي، ۽ پوءِ هنرمند قيدين ان ملڪ جي ڪجهه ماڻهن کي اهو هنر سيکاريو ۽ آزادي ماڻي پنهنجي ملڪ هليا ويا. سو اهو آهي هنر، جنهن کي بادشاه جو لقب ڏنو ويو آهي. هنر کي مختلف لفظن سان تشريح ڪيو ويو آهي. ”دراصل هنر هر انهيءَ ڪرت جو نالو آهي، جنهن ۾ ذهن سان گڏ هٿن جي چرپر به شامل هجي.“ هنر جو ٻيو نالو عوامي ٻوليءَ ۾ ”فن“ چيو ويو آهي.

هنر يا فن جي تاريخ جا پيرا ڪٽجن ته معلوم ٿيندو ته هن کيتر جي ماڻهن هر دور ۾ ڪاجو راهو جا مندر، مونايزا جو شاهڪار، مصر جا احرام، موئن جي دڙي جا ڳالهائيندڙ ڪنگ، پرست جي بت تراشي، ۽ الائي ته ڇاڇا..... اهي سڀ انهن عظيم هنرمندن جي هنر جي بدولت ئي ته آهن، جو اڄ اهي عالمگير سطح تي انسانيت جا لازوال هيريٽيج آهن. هنرمندي ۽ پورهئي جي حوالي سان هتي هڪڙي ڳالهه ڪرڻ انتهائي لازمي آهي، جنهن جو تعلق هنر ۽ هنرمند ۽ ان جي ڪارج، وهنوار متعلق معاشري ۾ ظاهر آهي، هر گهر جي هر فرد کي پنهنجي روزمره جي زندگي ۾ استعمال جون شيون سامان ۽ سهولت درڪار هونديون آهن، جن جي پورائي اهي هنرمند پورهيت ئي ڪندا آهن. حيرت ۽ جس ڏيڻ جي ڳالهه اها آهي ته انهن مڙني، شين سامان ۽ سهولت جي پورائي ڪندڙن مان تقريبن 95 سيڪڙو ماڻهو اسان جا اڻ پڙهيل يا گهٽ پڙهيل پورهيت ڪار آهن.

گهر يا عمارت سازي هجي يا در دريءَ جو ڪم، فرنيچر هجي، باٿ روم فٽنگ جو ڪم، وار ٺهرائڻ جو حجامڪو ڪم هجي يا ڊيگيون پڇائيندڙ بورچيءَ جو، مطلب ته روزاني زندگيءَ جو سمورو ڪار وهنوار اسان جا اهي هنرمند پورهيت هلائين ٿا.

ايڪوهين صديءَ جي جديد ٽيڪنالاجي واري دور ۾ اها ڳالهه پنهنجي جاءِ تي هڪ حيرت ڏيندڙ ۽ بحث طلب ته ضرور آهي، ته ڪروڙين ماڻهن تي مشتمل عوام الناس جي روزمره جي زندگيءَ جو ڪاروهنوار اهو پورهيت ۽ هنرمند طبقو هلائي رهيو آهي، جيڪو نه رڳو اڻ پڙهيل آهي، بلڪ غير مستعد پڻ آهي، جنهن سرڪار جي ڪنهن به اداري مان باضابطه طور تي ڪا تربيت يا ڪوئي ڪورس نه ڪيو آهي، کيس سائنسي بنيادن جي ڪنهن

راڏا ڪرشن جي قول موجب ”اسان جي زندگيءَ جو مقصد هڪ ذميداري ۽ احساس جي دعوت ڏي ٿو ته هڪ اسڪيم رٿا ترتيب ڏجي جنهن ۾ اسان خدا ۽ عشق گڏجي، نئين انسان جي تربيت ۽ تخليق ڪري سگهن. اهائي انسان جي نائي آهي جا هر انسان کي محسوس ڪرڻ گهرجي.“

انسان تي پهلو به رکي ٿو سچائي Truth چڱائي Goodness ۽ حسن اخلاق ۽ آرٽ يا فن. فطرتاً هي خدائي خلقيو آهي. هي ڄاڻ، آزادي ۽ تخليقيت جي ٽن رخن سان گڏ عهد ڪيل Committed ارادو آهي. هي اهڙو خدا رتو وجود آهي جنهن کي علم ۽ محبت جي گڏيل دولت سان زمين تي جلاوطن ڪيو ويو آهي. هي سموري موجودات تي حڪومت ڪري ٿو ۽ سندس آڏو سڀئي فرشتا ڪنڌ نوائين ٿا. هي دنيا کان باغي آهي ۽ خدا جي ارادي سان جوڙيل هڪ هموار رستو آهي، جيڪو پنهنجي تخليق جي آخري مقصد حيات ۾ خود زندگي جي ذريعي تڪميل گهري ٿو. هو فطرت جي جنت مان پنهنجي ذات جي خود آگاهي جي صحرا ۾ لٿل وجود آهي. جنهن کي پنهنجي جنت تخليق ڪرڻي آهي. هو تمام مخلوقات کان اتم اعليٰ ۽ سڀئي ايجادتون سندس عقل جي تابع آهن. ولقد ڪرمنا بني آدم (بني اسرائيل) ۽ اسان انسان کي اشرف المخلوقات بڻايو.

تو ٿي ڪيا غضب ڪيا ڪيو ڪي فاش ڪرديا،

میں ہی تو ایک راز تھائیے، کائنات میں۔ (اقبال)

حديث شريف جو ترجمو آهي ته ”فطرت لڪل خزانو هئي بي حجاب ٿيڻ جي ارادي سان انسان کي پيدا ڪيو. ته هي نه سمجهه ۾ ايندڙ پراسرار ماڻهو/ انسان، اڃان تائين مفڪرن، فلاسفرن، سائنسدانن لاءِ هڪ سواليه نشان آهي ۽ اهو هڪ اهڙو سوال آهي جنهن جو پڙادو هينئر غير ترقي يافتہ ملڪن تائين وڌيڪ اهميت جو حامل آهي. علمائن موجب انسان جي اوڻائي پيدائش پاڻي مان ٿئي. قرآن چواڻي ته اسان هر جاندار کي پاڻي مان ٺاهيو. توريت ۾ آيل آهي ته ”اسان پاڻي کي حڪم ڪيو ته هر جان کي حرڪت ڏيو“. الغرض زندگي جي پيداوار پاڻي (سمنڊ) مان ٿي آهي ۽ پوءِ ارتقا جا دور ۽ منزلون طئي ڪندا پنهنجي ترقي طرف روانا ٿيا. هزارين مشاهدن ۽ تجربن ثابت ڪيو ته ماءُ جي رحم ۾ جيڪي عنصر موجود آهن (ماحول، درجہ حرارت، گهر) سي سڀئي خط استوا سان لڳ سمنڊ تي موجود آهن.

شروعات ۾ زندگي مختلف منزلون ۽ ڏاڪا طئي ڪندي ماڻهپي جي منزل تي پهتي آهي. اهڙوئي حيرت انگيز ماحول ماءُ جي پيٽ ۾ موجود آهي. نطفو جڏهن ماءُ جي رحم ۾ پهچي ٿو ته هڪ Cell جهڙو ٿئي ٿو، پوءِ ڪجهه مدار طئي ڪندي گوشت جو لوٽڙو بڻجي ٿو ۽ بعد ۾ ڏيڏر جهڙي شڪل اختيار ڪندي پکين جهڙي جهنب نما تي وڃي ٿو. ان بعد چويابن جهڙي شڪل اختيار ڪري ٿو. چوٿين مهيني ۾ مٿي ۽ پانهن جي نڪرڻ بعد هڪ ننڍي دمب نڪري ٿي جا پنجين مهيني ختم ٿي وڃي ٿي ۽ ڇهين مهيني اندر نر يا ماده جي تميز ظاهر ٿئي ٿي. اٺين مهيني اڪيون کلن ٿيون ۽ مٿي تي وار اچيو وڃن. اهڙي طرح انسان جو ٻار به انهن سڀني ارتقائي منزلن ۽ مرحلن مان گذرندي پيدا ٿئي ٿو. جنهن جي شروعات مرحلن ۾ ڪا شناخت ڪونه ٿي سگهي ٿي. انساني بدن، الله جي صنعتن ۽ تخليقن جو حيرت انگيز مظهر آهي. جنهن سان عقل دنگ رهيو وڃي.

قرآن ۽ سائنس صدين کان ٻڌائين ٿا ته ارتقائي عمل جي حيثيت آهي جيڪا اڃان تائين جاري ساري آهي ۽ آخر تائين رهندي.

ماڻهو کان انسان ٿيڻ جو سفر هڪ لا متناهي نه ڪندڙ ۽ ڏکيو سفر آهي جيڪو ماضي ۾ به هيو حال ۾ آهي ۽ مستقبل ۾ به رهندو. اسين سمورا ماڻهو ته آهيون پر مڪمل ماڻهپي وارا انسان هرگز ڪين آهيون. ڪالهه کان اڄ ان امر جي اشد ضرورت آهي ته هن ٻوسائيل ناسور ۾ وڪوڙيل سماج کي ماڻهپي سان منور ڪجي ته هوند عدل ۽ انصاف جا ڏيئا روشن ٿيندا. سرسو جا سرواڻ ڪجهه حد تائين ان ڏس ۾ پاڻ پتوڙيندي ٻڌي، تنظيم ۽ سماجي زندگي گڏجي سڏجي گذارڻ لاءِ سڏ ڏيندا رهن ٿا.

پڙاڏو سوئي سڏ، جو واءُ وراڪو ڪري،

هئا اڳيئي گڏ، ٻڌڻ ۾ به ٿيا.

ايليمينٽري ڪلسٽر اسڪول جو قيام

غلام علي سانگي

سجڪٽ اسپيشلسٽ اردو
سهراب خان پهوڙ خانپور

اسان جڏهن تعليم تي ڳالهائينداسين ته سڀ کان اول اسان ڪائناتي تعليم جي ڳالهه ڪنداسين، ٻاهرين ملڪن ۾ تعليم ذريعي هر روز نوان تجربا ٿي رهيا آهن. فرش کان عرش تي، هڪ سياري کان ٻئي سياري تائين تحقيق ۽ نئين سر ڪم جي جوڙجڪ ٿي رهي آهي. پر، جڏهن اسان پاڪستان جي

پيٽ عالمي تعليم سان ڪنداسين ته اسان کي پاڪستان جي تعليمي شرح 55% سيڪڙو نظر ايندي، جيڪا ايتري ڪا خاص مطمئن ڪندڙ نه آهي. اسان جيڪڏهن صوبي سنڌ کي ڏسنداسين خاص ڪري اتر سنڌ ۾ جتي اسڪول ته گهڻا نظر ايندا پر انهن ۾ پڙهائڻ وارو ڪو خاص رجحان نظر نه ايندو. اتفاق سان جيڪڏهن ڪو نظر به ايندو ته اتي وري ڪو شاگرد نظر نه ايندو. اهو ماحول مثبت سوچ رکندڙن لاءِ هڪ وڏو الميو آهي. انهيءَ فقدان کي پوري ڪرڻ لاءِ، تعليمدانن سنڌ سان سڄي محبت ۽ عقيدت مندن سنڌ کي تعليم جي زيور سان سينگارڻ جو عهد ڪيو. مستقل جدوجهد ۽ انهي خواب کي ساڀيان لاءِ ڪيتريون ئي مشڪلاتون درپيش آيون، جنهن کي بيان ڪرڻ لاءِ گهڻو وقت درڪار آهي.

بهرحال اسان جو موضوع Elementary Cluster School جو قيام آهي. انهن ماڻهن کي جس هجي، جن اهڙي نيڪ مقصد ۽ انمول پروگرام جي حاصلات لاءِ ڏينهن رات، گرمي سردي ۽ سخت محنت ڪندي ۽ درپيش ايندڙ ڪيترين ئي تڪليفن جي پرواهه نه ڪندي Project proposals تيار ڪيا، ۽ اهي Project Proposals ملڪي ۽ غير ملڪي ادارن ڏانهن اماڻيا ويا، انهن مان Community Development Program (P&D GoS) ۽ سنڌ حڪومت جي خاص مالي سهڪار سان ضلع شڪارپور ۽ ضلع ڪنڌڪوٽ لاءِ Project منظور ڪيو ويو.

آءٌ جڏهن ضلع شڪارپور جي تعلقه خانپور جي هڪ پنٿي پيل ڳوٺ سهراب خان پهوڙ ۾ (اردو) Subject Specialist طور منتخب ٿيس، آءٌ سهراب خان پهوڙ ۾ ويس ۽ وڃي مشاهدو ڪيو ۽ ڏٺو ته سرسو (SRSO) جي تعاون سان هڪ منفرد ۽ سٺي بلڊنگ جي اڏاوت ٿيل نظر آئي، ان بلڊنگ ۾ اهڙو ته بهترين قسم جو فرنيچر رکيل هيو، جيڪو مون کي سنڌ يونيورسٽيءَ ۾ به نظر نه آيو. وائيت بورڊ، مارڪر، ڊسٽر، راندين جو سامان، اليڪٽرانڪ

فٽنگ، هڪ ڪشادو ميدان، جنهن تي چپر جي پوکائي ٿيل هئي جيڪو خاص ڪري شاگردن کي Break ۾ پڙهڻ لاءِ موزون هو، ميدان جي چوڌاري مختلف ٻوٽا ۽ فرش بندي دلڪش نموني سان ٿيل هئي، شاگردن جي تدريسي عمل لاءِ اداري سرسو (SRSO) طرفان مفت تعليم، ڪتاب، ٽيلها ۽ شاگردن جي اچ وڃ لاءِ ٽرانسپورٽ جي سهوليت جو پڻ بندوبست نظر آيو. اهي شيون ڏسي ذهن کائو لڳايو ته اسڪول ۾ پڙهندڙن جو تعداد ججهو هجڻ گهرجي، پر تعداد نه هجڻ جي برابر هو، اهو سبب پڇڻ تي معلوم ٿيو ته هتان جي تر جا ماڻهون 50 سيڪڙو به پنهنجي ٻارن کي

پڙهائڻ لاءِ نٿا موڪلن باقي 35 سيڪڙو ٻارن کي والدين مدرسن ۾ عالم ٿيڻ لاءِ موڪلن ٿا. 50 سيڪڙو ٻارن کي نه پڙهائڻ وارا والدين چون ٿا ته ”ٻار اسڪول وڃي ڇا ڪندا؟“ يا پنجنين درجي واري شاگرد

کي پنهنجي والد جو نالو لکڻ به نه ٿو اچي! يا استاد ته اسڪول اچن ئي ڪونه ٿا ”يا لکائي پڙهائي ڇا ڪنداسين اسان کي ته ابي ڏاڏي وانگر ڪڙمي ٿي ٿيڻو آهي.“ اهڙن والدين کي سرسو جا ڪارڪن گهر گهر وڃي سندن جاڳرتا ڪن ٿا ۽ تعليم جهڙي انمول زيور بابت ڪين ان ڳالهه تي قائل ڪن ٿا ته پنهنجن ٻارڙن جو مستقبل جيڪڏهن سنوارڻو آ، ۽ انهن کي معتبر ۽ ڪامياب انسان بڻائڻو آ ته ان مسئلي جو حل صرف تعليم سان ئي ممڪن آهي.

ان سلسلي ۾ والدين، ڪميونٽي، استادن ۽ سرسو جي عملدارن تي مشتمل تعليمي ڪميٽي پڻ ٺاهي وئي آهي، جنهن جو ڪم ان پراجيڪٽ جي لاهين چاڙهين، مونجهارن مسئلن، اسڪول ۾ شاگردن جي حاضري وغيره تي نظرثاني ڪندي منجهيل مسئلن جو گڏجي سڏجي حل ڪيندي تعليم کي يقيناً ۽ هر صورت ۾ ڪامياب بڻائڻو آهي. ته جيئن مذڪوره ڳوٺن ۾ ڪوبه شاگرد يا شاگردياڻي تعليم جهڙي زيور کان محروم نه رهجي وڃي. باقي 35 سيڪڙو والدين چون ٿا اسان کي پنهنجي اولاد کي فقط حافظ ٿي ڪرڻو آهي اهو ڄڻ اسان جي دنيا ۽ آخرت جي ڪاميابي آهي ” اوهان جا اسڪول اسان جي مدرسن کان وڌيڪ نه آهن.“

انهن مڙني مسئلن جي حل لاءِ يا شاگردن جو تعداد ۽ تعليم عالمي سطح جي بنائڻ، يا هاري ناري، مزدور ۽ مسڪينن جا ٻار يا جيڪي والدين ٻارن کي اعليٰ تعليم حاصل ڪرڻ لاءِ جذبا ته رکن ٿا پر پئسا نه هجڻ جي ڪري سندن خواب، بس خواب ٿي رهجي ويندا آهن. انهن خوابن ۽ مسئلن کي حل ڪرڻ لاءِ اداري سرسو هڪ حڪمت عملي جوڙي، جنهن ۾ انهن ٻارڙن لاءِ مفت تعليم، ٽرانسپورٽ ۽ هڪ بهتر ماحول سان گڏوگڏ قابليت Merit جي بنيادن تي سوشل ذهن رکندڙ ۽ مختلف Subjects جي مهارت رکندڙ استاد ۽ استاديائين کي پرڻي ڪيو ويو. انهن (Subject Specialist) انهن سڀني ڳالهين کي مدنظر رکندي منزل تي پهچڻ لاءِ هيٺين نقطن تي ڪم ڪرڻ شروع ڪري ڏنو.

- ❖ وقت تي اسڪول پهچڻ، اسيمبلي ۾ مختصر ليڪچر ڏيڻ.
- ❖ شاگردن جي تعليم، خاص ڪري تربيت تي توجھ ڏيڻ.
- ❖ شاگردن جي تدريسي عمل لاءِ Lesson Plan ۽ Guide Book ٺاهڻ
- ❖ شاگردن جي تعداد ۾ واڌاري لاءِ ڳوٺن ۾ الڳ الڳ پاڙي وارن سان اسڪول جي بهتري لاءِ ڳالهه ٻولهه ڪرڻ.
- ❖ شاگردن جي ذهني اوسر لاءِ شاگردن کان تقرير مقابلا ڪرائڻ، خاڪا پيش ڪرائڻ ۽ دانشور کان مختلف موضوعن تي ليڪچر ڪرائڻ.

الحمد لله جڏهن استاد پري پري جو سفر طئي ڪري، اسڪول پهچڻ لڳا ۽ مٿين نقطن تي عمل ٿيڻ لڳو ۽ والدين ڏٺو ته اسان جو مقصد اعليٰ ۽ بهترين تعليم ڏيڻ آهي. ۽ اڳتي هلي اهي معاشري لاءِ سٺا فرد ثابت ٿيندا، تڏهن ٿوري ئي عرصي ۾ ڄڻ ته Elementary Cluster School ۾ انقلاب آيو. شاگرد جتي 10 کان 15 تائين هئا، اتي ٻن مهينن اندر 250 کان 300 جي لڳ ڀڳ وڌي ويا، بهرحال اهو اسان کي ڪاميابي جو هڪ ڪرڻو نظر آيو آهي. پر اسان کي اڃا گهڻو ڪجهه ڪرڻو آهي. اسان جي معاشري ۾ Elementary Cluster School هڪ سٺي جڳهه ولاري آهي. ان لحاظ کان وس وارن کي اها ئي اپيل ڪندس ته خدارا اهڙن اسڪولن جي سنڌ ۾ سخت ضرورت آهي ۽ اهڙا اپاءُ سنڌ جي مختلف شهرن ۽ ڳوٺن ۾ به کنيا وڃن.

احساس پروجيڪٽ جون سرگرميون

سوري مٿان سڌڙا ڏاڍا ڪالهه ڪيام،
جاڻي ٻڌي سنڌڙي ٻوڙي ڪن نه ٻڌام،
آڏي رات اجهام ڏيئا منهنجي ذات جا.

مقصود احمد ڪولاچي

پس منظر:

سنڌ رورل سپورٽ آرگنائيزيشن (سرسو) يونيسيف ۽ گڏيل صحت سروس جي تعاون سان ضلعي بينظير آباد (نوابشاهه) ۽ لاڙڪاڻي ۾ ماءُ ۽ ٻار جي بهتر صحت جي حوالي سان ”احساس“ نالي پروجيڪٽ جي شروعات ڪئي آهي. جنهن جو بنيادي مقصد ماءُ ۽ ٻار جي صحت متعلق ماڻهن ۾ سماجي جاڳرتا پيدا ڪرڻ آهي ته جيئن اهي صحت کاتي سان رابطو ڪري واري عمل کي بهتر طريقي سان سرانجام ڏيئي سگهن ۽ پنهنجي زندگين ۾ بهتري آڻي سگهن.

هن پروگرام تحت خاص طور تي انهن ڏورانهن علائقن تائين پهچڻو آهي، جتي ليڊي هيلٿ ورڪر (LHW) جي عدم موجودگي جي ڪري صحت جون سهولتون اڏوريون رهجي وڃن ٿيون. ۽ جن علائقن ۾ (LHW) ناهن انهن ۾ ۽ (LHW) جي ساڳئي عمل تحت انهن ۽ ڳوٺاڻن مرد ۽ عورتن مان فيملي فوڪل پرسن (FFP) چونڊڻو آهي جيڪو سکيا وٺڻ کانپوءِ (LHW) وانگر پنهنجا فرائض سرانجام ڏيندو ۽ ماڻهن لاءِ خصوصاً ماءُ ۽ ٻار جي صحت جي متعلق سماجي جاڳرتا پڻ ڏيندو ۽ ماڻهن کي احساس پروجيڪٽ جي تحت صحت کاتي سان مختلف پروگرامن ۾ ڳانڍاپي جو ڪردار ادا ڪندو. ۽ ڳوٺاڻن ۾ جامع جاڳرتا پيدا ڪرڻ لاءِ پاڻ پتوڙي ٿو ته هو صحت جهڙي اهم شيءِ کي سمجهندي، انهن لاءِ ٺاهيل اسپتال مان پورو فائدو وٺن. اهڙي مهل گهر گهر پڻ هلائي وڃي ٿي.

ڳوٺ جلال ڏاهري يونين ڪائونسل هيري. هي ڳوٺ تعلقه قاضي احمد ايت ڊولٽپور کان اٽڪل 26 ڪلوميٽرن جي مفاصلي تي واقع آهي. هن ڳوٺ جي آبادي لڳ ڀڳ 2000 آهي. هن ڳوٺ جا اڪثر ماڻهو هارپور ڪندا آهن. جڏهن پهريون ڀيرو سرسو جي ٽيم هن ڳوٺ ۾ پهتي تي اتان جي مقامي وڏيري ٽيم کي سختيءَ سان منع ڪري ڇڏيو گهرن ۾ اندر وڃڻ کان. جنهن بعد سرسو جي يونٽ انچارج ۽ سموري ٽيم ڳوٺاڻن کي هڪ هنڌ گڏ ڪري کين سمجهايو ته اسين توهان جي پلي لاءِ هتي پهتا آهيون. ۽ هميشه توهان سان گڏجي ڪم ڪنداسين، اسان جي اداري جو مقصد ڳوٺاڻين عورتن کي صحت صفائي ۽ ويڙهه وارين عورتن کي آگاهي ڏيڻ ۽ انهن جي رهنمائي ۽ مدد ڪرڻ آهي. اسان توهان کان ڪجهه وٺڻ نه پر ڪجهه ڏيڻ واسطي هتي آيا آهيون. انهيءَ کانپوءِ سڀني کي ساڻ ڪري ڳوٺ جي وڏيري سان هڪ گڏجاڻي ڪئي سڀني ۽ کيس پروگرام جو مڪمل تعارف ڪرايو سڀني ۽ کيس سمجهايو سڀني ته ڪجهه عورتن سان مسئلا اهڙا به هوندا آهن جيڪي صرف عورتون ئي سمجهي سگهن ٿيون.

ان گڏجاڻي کان پوءِ مقامي وڏيري کي اسان جي ڳالهه سمجهه ۾ اچي وئي ۽ تنهن بعد سوشل آرگنائيزر ريما مزناڻي ۽ نادية خانزاده پاڙي جي حساب سان سڀ کان پهريان مسلمات حيات خاتون جي گهر ۾ وڃي ڳوٺاڻين عورتن

کي ماء ۽ ٻار جي صحت بابت ڳالهه ٻولهه ڪئي وئي کين ٻارن ۽ ڳورهارين عورتن ۾ جهٽڪن جي بيماري ۽ ٽڪن بابت مڪمل آگاهي ڏني. گڏوگڏ ڳوٺاڻين عورتن کي سرسو اداري جو پڻ باقاعده تعارف ڪرايو سڀني عورتن تمام گهڻي خوشي، سرهائي ۽ راضيي جو اظهار ڪندي چيو ته توهان اسان لاءِ روشني جي هڪ لات بڻجي آيا آهيو، اسين ته هت انڌيري ۾ زندگي پيون گذاريون، اسان کي توهان جي رهنمائي ۽ مدد جي ضرورت پوندي. هن گڏجاڻي ۾ 17 عورتون شامل ٿيون.

گڏجاڻي ۾ مائرن کي صحت بابت وڌيڪ ڄاڻ ڏيندي کين آگاهه ڪيو ويو ته دوران حمل 4 چيڪ اپ لازمي ڪرائڻا هوندا آهن. جنهن ۾ بلڊ پريشر، رت جي گهٽتائي وزن ۽ جهٽڪن جي بيماري کان حفاظتي ٽڪا پڻ لڳايا ويندا آهن. وڌيڪ معلومات فراهم ڪندي کين ٻڌايوسين ته نئين ڄاول ٻار کي 48 ڪلاڪن کانپوءِ وهنجاريو، ٻار کي جلد وهنجارڻ سان جهٽڪو ٿي سگهي ٿو ۽ جنهن ڏينهن ٻار جي پيدائش ٿئي ان کي ترت اسپتال ۾ حفاظتي ٽڪا ۽ پوليو جا ڦڙا پيئاريا وڃن.

ان کان علاوه عورتن کي وڃي ٻاري ۾ آگاهي ڏيندي کين ٻڌايوسين ته توهان وڃي اسپتال ۾ ڪرايو. احساس پروجيڪٽ جي تحت شاهپور جهانيان ۽ دولتپور ۾ رورل هيلٿ سينٽرن (RHCs) ۾ نارمل وڃي سهوليت ميسر آهي ۽ THQ قاضي احمد ۾ ننڍو ۽ وڏو آپريشن پڻ مفت ڪيو پيو وڃي. هي سينٽر 24 ڪلاڪ کليل هوندا آهن. گهرن ۾ وڃي ڪرڻ سان ماءُ ۽ ٻار جي زندگي کي خطرو هوندو آهي ۽ اسپتال ۾ ٻنهي جي زندگي محفوظ هوندي آهي.

گڏجاڻي ۾ موجود عورتن مثبت موت ڏيندي چيو ته اسان جي پيغام ڳوٺ جي هر عورت تائين پهچائينديون سين. پاڙي سطح واري عورتاڻي تنظيم سازي بابت پڻ ڄاڻ ڏني وئي، جنهن کان متاثر ٿي انهن 17 عورتن هڪ تنظيم جوڙي جنهن جو نالو ”جلال“ رکيو ويو تنظيم ۾ صدر حيات خاتون زال علي شير ۽ مئنيجر قربانو زال فتح محمد کي چونڊيو ويو. هن ڳوٺ ۾ ليڊي هيلٿ ورڪر جي ڪمن ڪارين بابت کين تفصيل سان ٻڌايوسين ته ليڊي هيلٿ ورڪر جو ڪم ڇا آهي. ۽ هوءَ ڪهڙا ڪهڙا ڪم ڪري ٿي. انهن عورتن ۾ موجود ريحانه زال علي گوهر

جيڪا پرائمري پاس آهي تنهن راضيو ظاهر ڪيو ته آءُ سرسو سان گڏجي ڪم ڪرڻ لاءِ تيار آهيان. تنهن بعد ريحانه کي فيملي فوڪل پرسن (FFP) لاءِ چونڊيو ويو. اهڙيءَ طرح احساس پروجيڪٽ ۽ سرسو جي هيءَ ننڍڙي ڪاوش رنگ لاتو ۽ ڳوٺ جلال ڏاهريءَ جي عورتن پاران پرپور موت ملي. ڳوٺاڻين عورتن هن پروگرام کي تمام گهڻو ساراهيو، ڳوٺاڻين سرسو ۽ احساس پروجيڪٽ جي ٽيم جا ٿورا مڃيندي مستقبل ۾ به اهڙا پروگرام هن ڳوٺ ۾ ڪرڻ جي خواهش ظاهر ڪئي، ۽ انهيءَ ڳالهه جو ورجاءُ ڪندي چيو ته سرسو ۽ احساس پروجيڪٽ جو هي پيغام اسين هر عورت تائين پهچائڻ ۾ وسان ڪون ڳهٽائينديون سين. انهيءَ ۾ اسان غريب عورتن جو ئي فائدو آهي. چوٽه صحت هڪ انمول خزانو آهي، زندگي تمام قيمتي شيءِ آهي جيڪا انسان کي صرف هڪ ڀيرو ملي ٿي. سڀڙ علاج کان اڻو پرهيز ۽ احتياط بهتر آهي. اهڙا ويچار وڌيندي ڳوٺاڻين سرسو جي ٽيم جو شڪريو ادا ڪيو ۽ پرپور تعاون جو لاسو پڻ ڏنو.

**

حصولات وارو شعبو Procurement Unit

اميت راجا

پس منظر

سنڌ رورل سپورٽ آرگنائيزيشن جو وجود 2003ع کان آيو. ان وقت ئي هن اداري کي مختلف شين جي خريد ڪرڻ جي ضرورت درپيش آئي مثلاً فرنيچر، گاڏيون، اسٽينشري وغيره وغيره اداري جي ضروريات کي مدنظر رکندي شيون خريد ڪيون وينديون هيون.

جيئن جيئن شين جي حاصلات ۾ واڌ ايندي وئي ۽ اداري ۾ ڪم وڌڻ لڳو تيئن ئي سسٽم ٺاهڻ جي تجويز زير غور آئي ته جيئن لاڳاپيل شعبن کي به آساني پيدا ٿئي ۽ شين جي حاصلات ۾ عملي کي دير نه لڳي. ان سلسلي ۾ ٽن ميمبرن تي مشتمل هڪ ڪميٽي ٺاهي وئي. ان جي آڏو Quotations پيش ڪيا ويندا هيا ۽ پوءِ هڪ جامع Comparative statement ٺهندي هئي جنهن تي ڪميٽي جا ميمبر صحيحون وجهندا هيا.

ان کان پوءِ شين جي جانچ پڙتال Audit ٿيندي هئي. مختلف عالمي ادارن ۽ ملڪي ادارن جڏهن کان سرسو سان ڪم ڪرڻ شروع ڪيو ته ان کي ڪجهه ڏکيائون پيش آيون ۽ شين جي حاصلات ۾ دير ٿيڻ لڳي نتيجي ۾ Progress متاثر ٿيندي رهي.

اداري جي سربراهه ۽ بورڊ آف ڊائريڪٽرس آگسٽ 2010ع ۾ فيصلو ڪيو ته حصولات جو شعبو (Procurement Unit) قائم ڪيو وڃي. جنهن جو هڪ آزادانه عالمي ادارن سان موافقت رکندڙ منظور شده پاليسي هجي. اهڙي فيصلي سان هي شعبو وجود ۾ آيو ۽ هڪ حاصلات جي پاليسي Procurement Policy جوڙي وئي جنهن کي بورڊ آف ڊائريڪٽرس منظور ڪيو.

حاصلات جي پاليسي جا مکيه قانون:

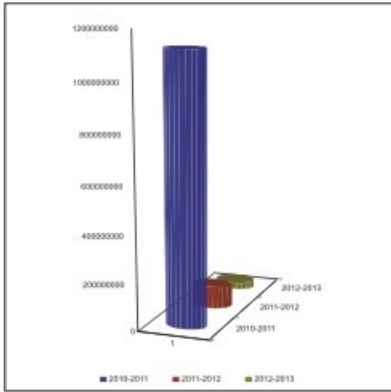
1. ويهه هزار روپين جي خريداري هر شعبي جو انچارج آفيسر ڪري سگهي ٿو.
2. ويهه هزار کان مٿي جيڪا به خريداري ٿيندي سان هن شعبي جي ماتحت ٿيندي.
3. اهڙي خريداري لاءِ واپارين کان 3 عدد Quotations گهرايا ويندا آهن.
4. ويهه لکن کان مٿي جيڪڏهن حاصلات آهي ته ان جي اشاعت لاءِ ٽينڊر گهٽ ۾ گهٽ ٻن اخبارن ۾ ڏنو ويندو آهي.

5. حاصلات لاءِ هڪ ڪميٽي جوڙي وئي آهي جنهن جا 4 عدد ميمبر ۽ هڪ چيئرمين آهي. اهڙا سڀئي ميمبر اداري جو سربراهه مقرر ڪندو آهي. ڪميٽي جي آڏو Comparative statement به ڪوتيشن جي پيش ڪيون ويندون آهن. اڳهن، ڪوالٽي جي جانچ پڙتال بعد مشترڪه راءِ سان حاصلات جو فيصلو ڪيو ويندو آهي.
6. نوڪرين جي ڀرتين لاءِ اخبار ۾ اشاعت پڻ هن شعبي طرفان ڏني ويندي آهي.

7. حاصلات ڪميٽي هر هفتي ميٽنگ منعقد ڪندي آهي.
8. هر شعبي جو سربراھ جنھن کي ڪا شيء گھربل ھوندي آھي تہ ھڪ Requisition جمع ڪرائيندو آھي.

ھن وقت تائين ڪيل ڪم جو تفصيل ھيٺ ڏجي ٿو.

نمبر	سال	رقم	سيڪٽر
1	2010-2011	1,120,126,898	HO, NRM, UCBPRP, PITD, MF, HRD , Projects and Districts
2	2011-2012	93,097,836.10	HO, NRM, UCBPRP, PITD, MF, HRD , Projects and Districts
3	2012-2013	29,598,748.70	HO, NRM, UCBPRP, PITD, MF, HRD , Projects and Districts
		1,242,823,482.80	ٽوٽل گڏيل رقم

حاصلات واري شعبي جو عزم آهي ته اداري جي ساڪن ڌڻي، هر شعبي کي وقت سر شيون فراهم ڪري. ڪوٺي تي ڪڏهن به سوڊي بازي نه ڪري ۽ هر ڪم کي شفاف نموني سان سرانجام ڏئي. هي شعبو غريبن جي غربت ختم ڪندڙ مختلف پراجيڪٽس جي تڪڙي عمل ۾ هر وقت ڪوشاڻ ۽ سرگرم عمل آهي. سندس هن وقت تائين ڪيل ڪم کي اداري جي سربراهن ساراهيو آهي ۽ وقت سان گڏوگڏ هن شعبي جون ذميداريون پڻ وڌنديون رهن ٿيون.

سھڻا سخن

- بزرگن سان ڪيل گستاخين جي سزا گستاخ اولاد جي شڪل ۾ ملندي آهي.
- مجبور انسان پنهنجي حقن تان دستبردار ٿيڻ کي ئي پنهنجي حق ۾ بهتر سمجهندو آهي.
- منافق جي دل ۾ ڪجهه هوندو آ ۽ زبان تي پيو ڪجهه، ٻه قدم زبان سان گڏ ڪڍي ٿو ۽ چار قدم دل ئي دل ۾ پوئتي هڻي وڃي ٿو.
- مون کي ان تي تعجب آهي، جيڪي ماڻهن جي عيب جوئي ۾ مصروف آ، ۽ پنهنجي عيبن کان غافل آهي.
- غربت گناهن کان بچائي ٿي، تونگري گناهن جو چار آهي.
- جيڪا شيء تنهنجي نصيب ۾ هوندي سان توکي ضرور ملندي، ان لاءِ سوال نه ڪر تون پنهنجي حال تي بادب ۽ خوش ره.
- اگر توکي خبر هجي ته دنيا جو مال ملڪيت، توکي آخرت ۾ ڏليل ۽ خوار ڪرائيندي ته تون دنيا جو طالب ئي نه ٿين.
- سمجهو ته خدا اڃان اوهان کي ڪجهه ڏينهن ڪجهه ڪرڻ لاءِ ڏنا آهن. ۽ خدا جي منصوبي مطابق اوهان کي ڪجهه اهو ڪرڻو آهي، جيڪو اوهان نه ڪيو آهي.
- اهي دعائون جيڪي ٻين لاءِ گهريون وڃن ۽ اهو ڪم جيڪو ٻين لاءِ ڪيو وڃي اثر کان خالي نه آهي.
- فضيلتون ڌاريو، هڪ ٻئي سان محبت وڌايو ۽ ماڻهن کي خدا جي طرف کان خوشخبريون پڌايو رڳو عبادتون ته جنت ۾ نه وٺي وينديون.

غريب ماروئڙن کي منظم ڪرڻ

سيده نازيه شاهه

ڪهڙي به سطح تي ترقياتي ڪم ڪرڻ لاءِ سڀ کان وڌيڪ اهميت ترقياتي مقصدن کي حاصل ڪرڻ ۽ انهيءَ ڪم کي سرانجام ڏيڻ لاءِ طريقو ڪار جي هوندي آهي (Strategy Planning) جنهن کي قطع نظر انداز نه ٿو

ڪري سگهجي. انهيءَ لاءِ هيٺين سطح تي انهيءَ ڪم کي حاصل ڪرڻ لاءِ هڪ نظام جي موجودگي انتهائي ضروري آهي. پر انهيءَ ڪم کي حاصل ڪرڻ لاءِ نظام جي موجودگيءَ کان به وڌيڪ اهم ڳالهه اها آهي ته اها هڪ منظم غريبن جي صورت ۾ آهي. اهو عمل هڪ اهڙي هلندڙ گاڏيءَ جي روپ ۾ سامهون ايندو جنهن سان غريب ماڻهن جي پنهنجي ئي ترقيءَ لاءِ قابليت وڌندي مطلب ته هيٺين سطح تائين ماڻهن جي مڪمل شموليت تڏهن ئي ممڪن آهي جيستائين غريب ماروئڙا منظم ٿيندا.

انهيءَ مقصد کي حاصل ڪرڻ لاءِ تنظيم سان وابستگي هڪ ئي قبيلي سان هجڻ ضروري آهي. پنهنجين ضرورتن جي نشاندهي ۽ انهن جي حاصلات لاءِ زمين رکندڙ ۽ زمين نه رکندڙ زرعي مزدور ۽ عام مزدور، مالوند، مقاطعي دار ۽ فصل ۾ ڀاڱي پائيوار عورتون خصوصي طور تي محروم ٿيل گروهه جي صورت ۾ پنهنجي مقصدن جي حاصلات لاءِ هڪ الڳ منظم گروهه جي صورت اختيار ڪري سگهن ٿا.

غريبن ماروئڙن جون تنظيمون خاص ڪري سماجي تنظيمون هڪ خود پائدار ترقياتي ادارن جي صورت ۾ ترقياتي پائيوار جي حيثيت سان سرڪاري ۽ غير سرڪاري ادارن سان شامل ٿينديون آهن. اهڙي حيثيت حاصل ڪرڻ لاءِ ڪميونٽيءَ کي قانوني ۽ پنهنجي ساڪ برقرار رکڻ جي حوالي سان سڀني ڌرين کي ڏسڻو پوندو، خاص ڪري غريبن کي. تنظيم کي قانوني طور تي جوابده ٿيڻو پوندو جيڪڏهن موجود سماجي ۽ سياسي حالتن سان سهڪار نه ڪيو ته ان جي

ساڪ وڌيڪ بهتر نه ٿيندي جڏهن ته اها پنهنجن سمورن سائين کي فائدا پهچائيندي.

انهيءَ ڳالهه کي يقيني بنائڻ لاءِ ته تنظيم پنهنجو پاڻ تي پاڙڻ لاءِ هڪ وسيع بنياد رکندڙ اداري جي صورت ۾ رهندي، ان لاءِ سرسو هروقت بن بنيادي اصولن کي ڄاڻيندي ۽ انهن تي زور ڏيندي رهندي. پهريون ته تنظيم کي لڳاتار بنيادن تي جنرل باڊي جي گڏجاڻي ڪرڻي پوندي. اها گهرج انتهائي ضروري آهي ته جيئن سمورا ساڻي دوست مستقل بنيادن تي پنهنجي تنظيم جي ضرورتن ۽ ڪيل ڪم جي ڪارڪردگيءَ جو جائزو وٺي سگهن. چالاءِ

تہ ڳوٺ جي سطح تي وسيع پئماني تي ترقيءَ جي ذميواري صرف اڪيلن فردن ۽ ڪاميٽين جي طرفان ادا نه ٿي ڪري سگهجي، سمورا ساٿي (ڪم ۾ شريڪ فرد) ان مان فائدي حاصل ڪرڻ لاءِ پنهنجي ڳوٺ جي ترقيءَ واري عمل ۾ ضرور شريڪ ٿين. ٻئي بنيادي اصول جي پوئواري اها آهي ته سمورا ساٿي دوست مستقل بنيادن تي ٿيندڙ گڏجاڻين ۾ پنهنجي طرفان ڪيل بچت ضرور جمع ڪرائين. برابريءَ جي بنياد تي جمع ڪيل اهو پئسو تنظيم جي پائداريءَ لاءِ تمام وڏي اهميت جو حامل آهي.

سرسو طرفان ٺاهيل سمورين تنظيمن جي پائداريءَ لاءِ انهن کي مهيني ۾ ٻه دفعا مستقل بنيادن تي گڏجاڻيون ڪرڻيون پونديون. ۽ تنظيم جي وهنوار کي ڪڏهن به چند ميمبرن جي آسري تي نه ڇڏيو. سماجي تنظيمون پنهنجي آفيس جي اڳواڻيءَ لاءِ صدر ۽ مئنيجر جي چونڊ ڪنديون پر اها تنظيم جي انتظام هلائڻ لاءِ ڪاميٽيءَ جي چونڊ نه ڪندي. ميمبرن جي شموليت ۽ حصيداريءَ کي يقيني بنائڻ لاءِ جنرل باڊيءَ جي هر پندرهن ڏينهن باقاعده گڏجاڻي گهرائي پوندي. ايئن ڪرڻ سان تنظيم کي چند فردن طرفان پنهنجي ذاتي فائدين حاصل ڪرڻ لاءِ قبضي ٿيڻ کان بچائڻ ۾ مدد ملندي.

سمورين ڪيل سرگرمين جو مرڪز سماجي تحرڪ ٿي آهي. سرسو جي پروگرام وارن علائقن جي 56% سيڪڙو آبادي غربت جي لڪير کان به هيٺ زندگي گذاري رهي آهي. منظم ڪيل ڪميونٽين جي ضرورتن جي پورائي لاءِ اهو ضروري آهي ته ماڻهن کي متحرڪ ڪرڻ لاءِ وسيع سوچ رکندي گهر جي سطح واري منصوبه سازي ۽ ننڍي پيماني واري منصوبه سازي کي بنياد بڻائيندي وسيلن کي ڪميونٽي منجهان ئي حاصل ڪيو ويندو ۽ پوءِ سرسو ڳوٺاڻي سطح تي پئداواري، پائدار ترقي ۽ سماجي انصاف جي واڌاري کي برابري جي بنياد تي حاصل ڪري سگهندي.

سرسو جو ڪم اهو آهي ته پاڙي سطح تي ماڻهن جو ڪٺ گڏ ڪري تنظيم جو روپ ڏئي انهن کان ئي سندن بنيادي مسئلن جي نشاندهي ڪرائي. ان بعد سندن ذهني جاڳرتا ڪندي کين ان لائق بڻائي ته هو غربت کي ختم ڪرڻ لاءِ پاڻ پتوڙين. ماڻهن کي مڇي ڏيڻ جي بدران کين مڇي مارڻ جا هنر سيکاريندي کين، ڪنيو، چار يا نڙو وٺڻو پوندو آهي ۽ پوءِ اسر ويل اٿي ٿڌي پاڻي جي تلائن مان مڇي جا توڪرا شڪار ڪري ايندا ته ان سان انهن ۾ پاڻ پتوڙڻ، هنر جو اچڻ ۽ آمدني وڌائڻ جهڙا گُر

هٿ اچي ويندا، سرسو ان سلسلي ۾ فني مهارت فراهم ڪري ٿي. پوءِ ڀلي سندن تعلق زندگيءَ جو ڪهڙي به وهنوار سان هجي. زراعت، مال مويشي، هنر پرت، رليون سڀڻ، دائمي سان واڳيل، پرپور لاپ حاصل ڪندي آسوده ۽ خوشحال زندگي طرف وڪ جهڻ شروع ڪري ڇڏي آهي. انهن ۾ روشني جي ڪرڻن اچڻ سان لات پئدا ٿي پئي آهي. هاڻ هو صحت، صفائي ۽ تعليم جهڙن منجهيل ٻوسائيل مسئلن مان به نڪرڻ شروع ڪري ڏنو آهي.

*

سندھ روڈ سپورٹ آرگنائزیشن

سرسو کامپلیکس - ویجھو تاج پیٹروول پمپ، شکارپور روڈ سکر.